

HET KIEZEN VAN EEN BRUID

. . . Er zijn heel veel zieke mensen, en ik kan niet bij hen allen tegelijk komen.

² Ik ben zeker gelukkig om hier weer te zijn vanavond in deze mooie gehoorzaal en te midden van deze wondervolle groep mensen. En we kwamen daarbuiten binnen een paar minuten geleden—de mensen stonden buiten op straat; ze zeiden dat ze niet binnen konden komen. En ik zei: “Wel, misschien kan ik een plekje voor u vinden,” en ze wilden hen niet naar binnen laten komen. Dus, het spijt me, dat we niet genoeg ruimte voor hen hebben. Ze zeiden dat het souterrain [de kelderverdieping—Vert.] ook vol was, en dus spijt ons dat. Maar we zijn gelukkig hier te zijn en gelukkig heel deze fijne groep van predikers te zien, de zakenlieden hier, en al u afvaardigingen uit verschillende delen van het land.

³ Ik had het grote voorrecht deze morgen te spreken bij het ontbijt, wat ik zeker als een eer beschouw om voor zulke fijne mensen te spreken. En ik was bezig met een onderwerp van: *Het kaf zal geen erfgenaam zijn met het koren*. Ik heb het niet af kunnen krijgen, en het was niet de fout van de broeder. Hij probeerde de directie er toe te krijgen ons een beetje langer te laten blijven, maar hij wilde het gewoon niet doen. En ik waardeer dat beslist, broeder Demos. Het was heel, heel vriendelijk. Ik dank u zeker voor uw vriendelijkheid, elk en iedereen. Maar ze wilden het ons niet laten doen, dus moesten we gewoon afsluiten. Ik zal dat een of andere keer oppakken om dat af te maken. *Het kaf zal geen erfgenaam zijn met het koren*. Hebt u dat begrepen—u die daar was? Ik hoop dat er genoeg was dat het zou worden begrepen.

⁴ Nu, ik weet vanavond dat er ook een discussiegroep is, [Broeder Branham doelt op een vraag-en-antwoord panel (discussiegroep) met betrekking tot de Doop van de Heilige Geest, die georganiseerd werd door de Volle Evangelie Zakenlieden, wat in Los Angeles op de televisie kwam, in de tijd dat deze Boodschap werd gepredikt—Vert.] dus ik wil u niet lang genoeg houden dat u dat zou missen, omdat ik wel denk dat dat een waardevol iets was voor de Pinkstergelovigen—die discussiegroep die we onlangs 's avonds zagen. Zo'n fijn stel mannen en zulke wonderbare antwoorden—rechtstreeks. Maakte dat ik me heel goed voelde om dat te zien, en ik vertrouw dat de Here het vanavond zal zegenen, en wie er ook kijkt: mogen ze geloven. Dat zou mijn ernstig gebed zijn.

⁵ En zo vele berichten komen binnen vandaag van . . . over de post en door telefoongesprekken van zo velen die genezen zijn

in deze samenkomst. Ik was daar zo blij over. Om mensen ziek te zien. . . Dat is zo'n beetje mijn bediening. Ik kom hier naar boven om te prediken (u weet, ik ben geen prediker) met dit, mijn Kentucky-Amerikaanse uitdrukkingen—*his, hain't* en al die woorden, dus ik kan dit niet zeggen, wat we een modern prediker van vandaag noemen. Ik zou die plaats niet kunnen innemen, omdat ik geen opleiding heb. Maar ik hou er zeker van om aan anderen onder woorden te brengen wat ik erover weet, of aan anderen wat ik voel dat ik erover weet—hoe ik het heb geleerd, hoe Hij voor mij is. Hij is heel mijn leven, alles wat ik ooit zou kunnen verwachten te zijn, en zoveel meer dan ik ooit dacht. . . dat ik ooit een vriend zou hebben, nauwelijks, op aarde, toen ik een kleine jongen was. Maar ik ben zeker dankbaar voor grote vrienden vandaag.

[Dan is er even een gesprekje over het luidsprekersysteem—Vert.]

⁶ Nu, om rechtstreeks tot de dienst over te gaan. . . laat ons opslaan voor enige Schriftlezing. . . Ik hou er altijd van de Bijbel te lezen, omdat Het het Woord van God is. Ik geloof dat, en ik geloof dat het Gods onfeilbare Woord is. En nu heb ik een paar Schriftgedeelten hier neergeschreven en wat aantekeningen waar ik voor een paar ogenblikken naar zou willen verwijzen—misschien vijfenveertig minuten, en dan zullen we op tijd naar buiten gaan om dit wonderbare forum vanavond weer te zien. En ik vertrouw dat God voort zal gaan met u regelrecht verder te zegenen. Ik weet wat u te doen hebt, en ik word verondersteld nog vanavond naar Tucson te rijden, ziet u? Dus u kunt het zich voorstellen. Dat is tien uur rijden. En ik ben bezig te vertrekken naar overzee, en ik moet een spuitje halen voor gele koorts als test 's morgens bij een overheidsinstantie, dus ik moet daarheen zien te komen. Ik moest het onlangs uitstellen, en ze zullen nu niet weer 'nee' als antwoord gaan accepteren. En ik moet er nog één voor tetanus en vlektyfus halen, en mijn aanvullende injecties.

⁷ Dus, ik ben dankbaar voor deze gelegenheid, en deze fijne samenkomst die we voorafgaand aan de conventie hadden, deed mijn hart zeker goed. U bent een fijn stel mensen, en ik vertrouw, dat God u zal zegenen. En wanneer het grote uur ooit. . . Dat grote monster dat daarginds boven ligt, dat zich schudde ginds in Alaska een paar dagen geleden, slingerde z'n staart opnieuw omhoog deze morgen ongeveer beneden rond Washington. Hij zou heel gemakkelijk deze kant op kunnen gaan. En, als de Heilige Geest me ooit definitief zegt. . .

⁸ Enigen van u hebben me dat gevraagd: "Zal het hier gaan gebeuren, broeder Branham?" Nu, ik weet dat niet. Ik weet het gewoon niet, en tot ik het wel weet. . . Dat is de waarheid. Ik heb altijd oprecht met u willen zijn. Ik ga gewoon niet veronderstellen, geen enkel idee aannemen, of een of ander. . . wat ik geloof of zoiets dergelijks. Wanneer ik u zeg, dat het zal

gaan zijn. . . Wel, Hij moet het mij eerst vertellen, en dan vertel ik het u. Ik weet dat de hele wereld in een toestand van beroering is; we zijn in de eindtijd. Maar één ding heb ik geprobeerd te zijn. . .

⁹ Broeder Shakarian zei deze morgen hoe hij door de gebedsrijen placht te gaan en daar z'n hand uitstak en die kaarten nam, voordat de mensen naar boven kwamen, en keek ernaar, en kijkt of ik hen vertelde wat ze daar opgeschreven hadden. Ze schrijven allerlei soorten dingen op hun gebedskaarten, weet u, en hij zou gaan zien of het juist was. Hij zei, dat uit de honderden die hij had gecontroleerd, er nooit één fout geweest was. Er zal er nooit één verkeerd zijn, ziet u, omdat het. . . zolang als God het is. Als ik ooit mijzelf erin opwerp, dan is het op dat punt verkeerd om mee te beginnen.

¹⁰ Een klein meisje, wier vader nu naar me zit te luisteren, kwam niet lang geleden bij mij. Ze had een droom. Ze zei: "Broeder Branham, wat betekent deze droom?"

¹¹ Ik zei: "Ik weet het niet, zuster. Ik zal moeten uitvinden of de Here het me wil vertellen." Dus ging ik door en probeerde de Here te vragen, en Hij heeft het me nooit verteld. Dus kwam het kleine meisje weer terug; ze zei: "Wel, nu, waar is de uitlegging van mijn droom?"

¹² Ik zei: "Kom hier, schat, en ga zitten." Ik zei: "Jouw vader en moeder zijn erg goede vrienden van mij, zie je, en ze zijn helemaal uit Canada gekomen, trokken zich terug, en verbleven hier bij mij. Ze hebben dit geloofd, wat ik probeer te zeggen en ik heb nooit opzettelijk tegen iemand iets verkeerd gezegd in mijn leven. Als ik. . . ik denk dat ik weet wat de droom betekent, maar tenzij ik de droom zelf zie, en Hij mij dan vertelt wat het betekent, kan ik het je vertellen. Kijk, als ik er gewoon iets van maak, er zou een tijd kunnen zijn, waarin je me nodig hebt op leven en dood, en dan zou je niet weten of je me wel of niét moest geloven."

¹³ Als ik iets, wat dan ook, zeg in de Naam van de Heer, is het waarlijk. . . dat is Wie mij dat vertelde. En tot dusverre, van al deze jaren door de hele wereld en de wereld rond, is het nooit één keer verkeerd geweest, omdat. . . Nu, u weet dat een menselijk wezen nooit zo onfeilbaar kan zijn. Er is de Geest van God voor nodig om dat te doen.

¹⁴ En nu heb ik een Boodschap waarvoor ik verantwoordelijk ben. En vele keren ben ik onder de mensen beschouwd (wel, misschien iemand die er gewoon niet bij ging zitten, en een ogenblik nadacht) dat ik een. . . o, een verschrikkelijk iemand was, dat ik niet van de mensen hield en ik ze altijd griefde. En dat is niet zo. Ik houd van de mensen. Maar weet u, liefde is verbeterend.

¹⁵ Als uw kleine jongen daarbuiten op straat zou zitten, en u zei: "Junior, jongen, ik wil niet dat je daarbuiten zit, maar. . ."

en auto's suizen hem voorbij, en u bracht hem naar binnen, en hij rende weer naar buiten. Wel, u behoorde hem te corrigeren. Als u van hem houdt, zult u het doen. Als het moet . . .

¹⁶ Als u een man de rivier af zag drijven naar een waterval in een kleine boot, terwijl u wist dat die boot zou gaan zinken wanneer hij bij de waterval kwam, zou u zeggen: "Jan, misschien, je zou een poosje moeten nadenken. Het zou kunnen zijn dat je het niet redt." Als ik weet dat hij het niet zal gaan redden, zal ik hem bijna uit de boot rukken, als ik kan, omdat het liefde is die dat doet.

¹⁷ En nu, in deze boodschappen die ik spreek, probeer ik nooit enige leerstelling, of zoiets, binnen te brengen. Ik doe dat in mijn eigen kerk. Maar hier buiten onder mannen en vrouwen die van verschillende denominaties en verschillende ideeën zijn, probeer ik gewoon het in een milde vorm te nemen en uit te leggen, maar genoeg tot waar ik geloof, dat als u van de Geest Gods geboren bent, dat u zult begrijpen wat ik bedoel onder Christenmensen: Methodisten, Baptisten, Presbyterianen en wat maar meer.

¹⁸ Nu, vanavond wil ik gaan naar Genesis het 24e hoofdstuk, en ik wil lezen, beginnend met het 12e vers van het 24e hoofdstuk van Genesis:

En hij zeide: O HERE, God van mijn heer Abraham: Ik bid U, laat mij toch heden slagen, en bewijs weldadigheid bij Abraham mijn heer.

Zie, ik sta bij de waterfontein, en de dochteren der mannen dezer stad zijn uitgaande om water te putten;

Zo geschiede, dat die jonge dochter tot welke ik zal zeggen: Neig toch uw kruik, bid ik u, dat ik drinke; en zij zal zeggen: Drink, en ik zal ook uw kamelen drenken; diezelve zij, die Gij voor Uw knecht Isaäk toegewezen hebt, en dat ik daaraan bekenne, dat Gij weldadigheid bij mijn heer gedaan hebt.

¹⁹ En dan in het boek der Openbaringen . . . Dat is het eerste van de Bijbel—Genesis. Nu in het laatste van de Bijbel, wil ik lezen in het 21e hoofdstuk van Openbaringen en het 9e vers. We weten wat dit Schriftgedeelte van Genesis hier . . . Leest u het hele hoofdstuk als u dat wilt. Het is God die Eliëzer uitzond . . . of Abraham die Eliëzer uitzond (neemt u mij niet kwalijk) om een bruid uit te zoeken voor Isaäk. En de schone Rebekka kwam naar buiten en was volmaakt het antwoord op het gebed dat Eliëzer, de dienstknecht van Abraham, zojuist had gebeden. Nu, in het 9e vers van het 21e hoofdstuk van Openbaringen:

En tot mij kwam één van de zeven engelen, die de zeven fiolen hadden, vol van de zeven laatste plagen, en sprak met mij, zeggende: Kom herwaarts, ik zal u tonen de bruid, de vrouw des Lams.

²⁰ Nu, ik wil vanavond als onderwerp nemen, daarvoor: *'Het kiezen van een bruid.'* En dit is . . . Als mijn broeder die het opneemt hier, zal . . . Dit is de band waarmee u door kunt gaan en uitgeven.

²¹ En nu hierin, het betekent niet precies dat ik tot deze samenkomst spreek die hier tegenwoordig is, maar deze banden gaan de wereld rond. Ze worden vertaald in praktisch—o, een groot aantal van de talen, zelfs in de heidenlanden, de wereld rond. We zenden die banden vrij via een vereniging [Eng.: society—Vert.] van de gemeente, en ze worden vertaald in . . . overal door de oerwouden van Afrika en naar India, en rond de wereld gaan deze banden.

²² Nu, *'Het kiezen van een bruid.'* In vele dingen van het leven wordt ons een keuze gelaten. De levenswijze zelf is een keuze. We hebben het recht om onze eigen weg te kiezen, onze eigen manier te kiezen waarop we willen leven. Opleiding is een keuze. We kunnen kiezen of we bestudeerd zullen gaan zijn, of dat we níet bestudeerd zullen gaan zijn. Dat is een keuze die we hebben. Goed en kwaad is een keuze. Elke man, elke vrouw, jongen en meisje moet kiezen of ze zullen proberen goed te leven of niet goed te leven. Het is een keuze. Keuze is een groot iets.

²³ Uw eeuwige bestemming is een keuze, en misschien zullen enigen van u vanavond die keuze maken, van waar u de eeuwigheid zult doorbrengen—voordat deze dienst vanavond eindigt. Er zal een tijd zijn, dat . . . Als u God vele keren afwijst, zal er één keer zijn, dat u Hem voor de laatste maal zult afwijzen. Er is een lijn tussen genade en oordeel, en het is een gevaarlijk ding voor een man of een vrouw, jongen of meisje, om over die lijn te stappen, want er bestaat geen terugkeer wanneer u over die doodslijn stapt. Dus vanavond zou het de tijd kunnen zijn, dat velen hun beslissing zullen nemen waar ze de eindeloze eeuwigheid zullen doorbrengen.

²⁴ Er is nóg een keuze die we in het leven hebben. Dat is een levensgezel. Een jonge man of een jonge vrouw die het leven instappen hebben een . . . is een recht gegeven om een keuze te maken. De jonge man kiest; de jonge vrouw heeft het recht te aanvaarden of het te verwerpen. Maar het is steeds een keuze van beide kanten; zowel man als vrouw, ze hebben een recht om te kiezen.

²⁵ Evenzo hebt u als Christen een keuze. U hebt de keuze van de kerk hier in Amerika (tot nog toe) waar u heen kunt gaan. Dat is uw eigen Amerikaans voorrecht om welke kerk ook te kiezen, waar u toe wilt behoren. Dat is een keuze. U hoeft naar geen ervan toe te gaan, als u dat niet wilt, maar als u wilt veranderen van de Methodisten naar de Baptisten, of de Katholieken naar een Protestantse, enzovoort, dan is er niemand die u kan zeggen, of u naar enige bepaalde kerk kan laten komen. Dat is onze

vrijheid. Dat is wat onze democratie is. Elk mens kan voor zichzelf kiezen—vrijheid van godsdienst, en dat is een groot iets. God help ons het te behouden zolang we kunnen.

26 U hebt ook de keuze of . . . Wanneer u deze kerk kiest, kunt u kiezen of u, in deze kerk . . . of u een kerk zult kiezen die u naar uw eeuwige bestemming zal leiden. U kunt een kerk kiezen die een bepaalde geloofsbelijdenis heeft—dat u zou denken dat die geloofsbelijdenis precies is wat u wenst, of de andere kerk heeft hun geloofsbelijdenis. En dan is er het Woord van God waar u voor kiezen kunt. U moet uw keuze maken. Er bestaat een ongeschreven wet onder ons: van het kiezen.

27 Ik geloof dat het Elia was, eens op de berg Karmel na de ontknoping in een groot kritiek uur, waartoe wij nu net komen op dit moment. En misschien mag het voor u of mij zijn vanavond, dat we deze keuze maken, zoals de ervaring van de berg Karmel. Eerlijk gezegd, geloof ik nu dat het wereldwijd gebeurt.

28 Maar er zal spoedig een tijd zijn, dat u een keuze zult moeten maken; en u mensen hier van uw denominatie-kerken, geloof dit slechts, dat het uur precies bij u is, dat u een keuze zult gaan maken. U zult óf de Wereldraad binnengaan, óf u zult geen denominatie meer gaan zijn. U zult dat moeten gaan doen, en die keuze komt spoedig. En het is evenzo een gevaarlijk iets om te wachten tot dat laatste uur, omdat u iets zou kunnen nemen, wat u nooit meer van u af zou kunnen schudden. U weet, er is een tijd dat u kunt worden gewaarschuwd. Dan, als u over die waarschuwingslijn stapt, dan bent u al gemerkt aan de andere zijde—gebrandmerkt.

29 Bedenk, als het jubeljaar kwam, en de priester uitreed met zijn bazuin, bazuinend dat elke slaaf vrijuit kon gaan . . . Maar als ze weigerden hun vrijheid aan te nemen, dan moest hij de tempel mee ingenomen worden naar een paal, en hem een els door het oor geboord worden, en dan diende hij zijn meester altijd. En het werd aan zijn oor gedaan, als een beeld, van het horen. Geloof komt door het horen. Hij hoorde die bazuin, maar hij wenste er niet naar te luisteren.

30 En vele malen horen mannen en vrouwen Gods Waarheid en zien Het betuigd, en bewezen dat het de Waarheid is, maar toch wensen zij het niet te horen. Er is de één of andere reden. Er is de één of andere andere keuze die ze hebben, dan de Waarheid en feiten onder ogen te zien. Daarom, hun oren kunnen worden gesloten voor het Evangelie. Ze zullen Het nooit meer hóren. Mijn advies aan u: wanneer God tot uw hart spreekt, handel dan op hetzelfde moment.

31 Elia stelde hen voor de keuze wat ze zouden willen: “Kiest u heden wien gij dienen zult. Als God God is, dient Hem; maar als Baal God is, dient hem.”

³² Nu, daar we zien dat al de natuurlijke dingen een type zijn van de geestelijke dingen, die we hebben doorgenomen in onze les deze morgen, zoals de zon en haar natuur. . .

³³ Dat was mijn eerste Bijbel. Voor ik ooit een bladzijde in de Bijbel las, kende ik God. Omdat de Bijbel overal in de natuur is geschreven, en zij precies in overeenstemming is met het Woord van God: hoe de dood, begrafenis en opstanding van deze natuur, en de zon opgaand, doorkruisend, ondergaand, stervend, weer oprijzend—net zoveel dingen waarmee we God in de natuur zouden kunnen typeren, die we moeten laten liggen voor deze boodschap.

³⁴ Nu, als het geestelijke . . . of het natuurlijke een type van het geestelijke is, dan is het kiezen van een bruid in het natuurlijke een type van het kiezen van een Bruid. . . de Bruid in het geestelijke.

³⁵ Nu, het is een ernstige zaak wanneer we een vrouw gaan kiezen, een man . . . want de eed hier is totdat de dood ons scheidt. Dat is hoe we het behoorden te houden. En u legt die eed af voor God, dat alleen de dood u zal scheiden. En ik geloof dat we behoorden . . . een man bij zijn gezonde verstand die plannen maakt voor een toekomst, dat hij heel zorgvuldig die vrouw behoorde te kiezen; wees voorzichtig met wat u doet. En een vrouw die een echtgenoot kiest, of de keuze van een echtgenoot aanvaardt, behoorde heel zorgvuldig te zijn met wat ze doet, en speciaal in deze dagen. Een man behoorde na te denken en te bidden voor hij een vrouw uitkiest.

³⁶ Ik geloof, vandaag, waar we zoveel echtscheidingsgevallen hebben nu—dat wij in de wereld vooropgaan, in Amerika, wat echtscheidingsgevallen betreft; wij leiden de rest van de wereld. Er zijn meer echtscheidingen hier, dan waar elders ook (dit land), en wordt verondersteld, en gedacht, een Christelijke natie te zijn. Wat een smaad: onze echtscheidings-rechtbanken. Ik geloof dat de reden ervan is, omdat de man van God is weggegaan, en de vrouw van God is weggegaan.

³⁷ En we ontdekken, dat als een man bad en een vrouw bad over de zaak—niet alleen maar kijken naar een leuk paar ogen of grote sterke schouders, of zoiets dergelijks, of de een of andere andere wereldlijke aantrekkelijkheid, maar eerst naar God zouden zien en zeggen: “God, is dit Uw plan?”

³⁸ Ik geloof dat er vandaag zoveel bedrog is, precies zoals op school. Wanneer de jongens langs komen 's morgens—veel van de kinderen in de buurt (vrienden van mij) zullen langskomen en zeggen: “Broeder Branham, wilt u voor ons bidden? We hebben een proefwerk vandaag. Ik heb de hele nacht gewerkt en het lijkt mij er niet op dat ik het voor elkaar kan krijgen. Bid voor mij.” Ik geloof dat elk schoolkind, als u zou . . . en de ouders 's morgens aan tafel, als u zou zeggen: “Moeder, Jan heeft een proef

werk vandaag; laat ons nu voor hem bidden,” ik geloof dat het zijn zou. . . Alles wat je ooit op enige andere wijze zou kunnen doen, of op iemand anders’ papier kijken en bedrog plegen. . . Ik geloof, dat als u alleen maar eruit komt en over de zaak bidt. . .

³⁹ En als we zouden bestuderen, wat we aan het doen waren als we zouden gaan trouwen, wanneer we onze vrouw of onze echtgenoot kiezen, als we het zouden onderzoeken. . . Een man behoorde ernstig te bidden, want hij zou zijn gehele leven kunnen ruïneren. Bedenk dat de eed is: “Tot de dood ons scheidt.” En hij zou zijn leven ruïneren door de verkeerde keuze te maken. Maar, als hij weet wat. . . hij een verkeerde keuze doet, en een vrouw trouwt die niet geschikt is om zijn vrouw te zijn, en hij doet het toch, dan is het zijn fout. Indien de vrouw een man neemt en weet dat hij niet geschikt is om een echtgenoot voor u te zijn, dan is dat uw eigen fout, nadat u weet wat goed en fout is. Dus, u behoorde het niet te doen, totdat u het grondig doorgebeden hebt.

⁴⁰ Hetzelfde is toe te passen op het kiezen van een kerk. Nu, u moet bidden over de kerk waarin u gemeenschap hebt. Bedenk, kerken hebben geesten. Nu, ik wil niet kritisch zijn, maar ik besef dat ik een oude man ben, en ik zal hier één dezer dagen moeten weggaan. Ik zal me moeten verantwoorden op de dag van het oordeel voor wat ik vanavond zeg of enige andere tijd, en ik. . . daarom behoort ik dodelijk ernstig te zijn, en waarachtig overtuigd. Maar u gaat een kerk binnen, en als u op het gedrag van die kerk wilt letten—let u gewoon een poosje op de herder, en u zult gewoonlijk ontdekken, dat de gemeente handelt zoals de herder.

⁴¹ Soms vraag ik me af, of we niet gewoon elkaars geesten krijgen, in plaats van de Heilige Geest. U gaat naar een plek waar een herder werkelijk radicaal is, en tekeer gaat: u zult ontdekken dat de gemeente op dezelfde wijze is. Ik zal u naar een kerk brengen waar ik de herder zag staan—rukken hun hoofd naar voren en naar achteren. U kijkt naar de gemeente; zij doen hetzelfde. Neemt u een herder die gewoon met alles mee galoppeert, gewoonlijk zal de gemeente hetzelfde doen. Dus, als ik een kerk zou kiezen, zou ik een ware, fundamentele, volle evangelie Bijbel kerk kiezen—als ik er één koos om mijn gezin heen te brengen.

⁴² Kies. . . ik keek. . . De jongens (Broeder Shakarians zoon en zijn schoonzoon) namen me onlangs mee om te bidden voor een jonge kerel, een zanger, een keurige jongen, die net terugkwam—Fred Barker, dat was zijn naam—net teruggekomen van een reis, en ze belden me op dat Fred op sterven lag, en toen, voor ik het huis binnen kon komen, kwam er nóg een bericht: “Hij kan misschien op dit moment al gestorven zijn.” En ze zeiden dat hij een bloeding in de hersenen had, en hij was verlamd, en hij was stervende; en zijn vrouw wilde dat ik voor hem bad.

43 En ik dacht: “Als ik probeer te vliegen, zou hij gestorven zijn voordat ik daar kom, en mag misschien nu al dood zijn.” Dus ik belde snel op en kreeg de kleine dame aan de telefoon, en we kregen de telefoon aangesloten bij het oor van Fred. Hij kon niet slikken. Ze lieten hem kunstmatig slikken. En toen we voor hem baden zei hij: . . . gebaarde: neem het uit zijn keel weg! Hij kon slikken! De doktoren geloofden het niet, en ze namen het eruit, en hij kon slikken. En de volgende dag zat hij op.

44 Een kerk—een gemeente kiezen.

45 Een telefonische oproep kwam net een tijdje geleden binnen vanmorgen. Een lid van mijn gemeente, die in werkelijkheid een Baptisten-vrouw uit Louisville is; ze stierf vanmorgen vroeg. En mijn gemeente thuis, een echte groep toegewijde mannen, kwamen tezamen en gingen heen voordat de begrafenisondernemer haar balsemde, stonden boven haar en baden totdat het leven in haar terugkwam, en ze leeft vanavond—de oudsten van mijn gemeente. Waarom? Zij waren onderwezen te geloven, dat al deze dingen mogelijk zijn. Kom oprecht tot God. Dus u moet de juiste keuze maken.

46 Nog eens, het soort vrouw dat een man zou kiezen, zal zijn ideaal en zijn karakter weerspiegelen. Als een man de verkeerde vrouw trouwt, weerspiegelt het zijn karakter. En dat waaraan hij zichzelf verbindt, toont waarlijk wat er in hem is. Een vrouw weerspiegelt wat er in de man is, wanneer hij haar tot vrouw kiest. Het toont wat diep in hem leeft. Het geeft niet wat hij van buiten zegt; zie wat hij huwt.

47 Ik ga het kantoor van een man binnen en hij zegt dat hij een Christen is—foto's van knappe vrouwen overal in het rond aan de muren, die oude 'boogiewoogie' muziek speelt—het kan mij niet schelen wat hij zegt; ik geloof zijn getuigenis niet, omdat zijn geest zich tegoed doet aan de dingen van de wereld. Wat te zeggen als hij een meisje uit een koor zou trouwen, of wat als hij een sex-koningin zou trouwen, of gewoon een knappe moderne Ricketta? Het weerspiegelt; het toont wat hij in zijn gedachten heeft van wat zijn toekomstig thuis zal gaan zijn, omdat hij haar nam om zijn kinderen door op te voeden, en wat ze ook is, dat is de wijze dat ze die kinderen zal opvoeden. Dus het weerspiegelt wat in de man is. Een man, die een dergelijke vrouw neemt, toont precies wat hij van de toekomst denkt. Zou u zich een Christen kunnen voorstellen, die zoiets doet? Nee meneer, ik zou het niet kunnen. Een waarachtige Christen zal niet uitzien naar zulke schoonheidskoninginnen en koormeisjes en sex-koninginnen. Hij zal uitzien naar een Christen-karakter.

48 Nu, u kunt niet alle dingen hebben. Er zou het ene meisje kunnen zijn dat heel knap is, en het andere meisje, zij is misschien een . . . haar gestalte ziet er beter uit dan déze. En u zou de ene voor de andere moeten opofferen. Maar als ze niet de gestalte van

een dame heeft, van een vrouw, en ze . . . het kan me niet schelen of ze knap is of niet, u had beter gedaan naar haar karakter te kijken, of ze nu knap is of niet knap.

⁴⁹ Nu . . . want het is passend als een Christen een vrouw zou trouwen, dat hij een waarachtige wedergeboren vrouw koos. Ongeacht hoe ze eruitziet, het is wat ze is, wat haar maakt. En dan nog eens, dat weerspiegelt zijn eigen goddelijke karakter en weerspiegelt wat er in zijn geest is en wat er in de toekomst voor zijn gezin zal gaan zijn—zal door zo'n vrouw worden opgevoed—voor de toekomstige plannen voor zijn huis. Indien hij één van deze kleine moderne Ricketta's trouwt, sex-koninginnen, wat zou hij kunnen verwachten? Wat soort thuis zou een man kunnen verwachten te hebben? Als hij een meisje trouwt dat niet genoeg moraal in zich heeft om thuis te blijven en voor het huis te zorgen en buitenshuis wil werken op iemands kantoor, wat soort vrouw zou ze zijn? U zult babysitters krijgen en al het andere. Dat is waar.

⁵⁰ Nu, ik heb het niet erg op deze moderne smaak, van vrouwen die werken. Toen ik die vrouwen zag met deze uniformen aan, rondrijdend in deze stad op motoren als politie—het is een schande voor elke stad die een vrouw dat zal laten doen, terwijl menig man zonder werk zit. Het toont het moderne denken van onze stad; het toont de ontaarding. We hoeven die vrouwen daar niet buitenshuis te hebben op die manier. Zij hebben daar op die manier niets te maken.

⁵¹ Toen God een man een vrouw gaf, gaf Hij hem het beste wat Hij hem zou kunnen geven buiten redding, maar als er één probeert om de plaats van een man in te nemen, dan is ze ongeveer het slechtste wat hij te pakken kan krijgen.

⁵² Nu, dat is juist. Nu, we kunnen de geestelijke toepassing zien. Ik . . . Ik weet dat dat erg is. U denkt dat dat erg is, maar het is de waarheid. Het kan ons niet schelen hoe slecht het is, we moeten de feiten onder ogen zien. Dat is wat de Bijbel leert.

⁵³ Nu, we zien hier duidelijk het geestelijke ontwerp van Gods plan voor Zijn toekomstige thuis met Zijn toekomstige Bruid—komt nu tevoorschijn. Als een man een sex-koningin trouwt, ziet u waar hij naar uitzielt in de toekomst. Als een man een vrouw trouwt die niet thuis wil blijven, ziet u waar hij naar uitzielt voor in de toekomst.

⁵⁴ En ik, eens . . . Dit klinkt afschuwelijk, maar ik voel gewoon dat ik het moet zeggen, en ik . . . gewoonlijk als ik voel dat ik de zaak moet zeggen, behoorde ik het te zeggen, en het is gewoonlijk Gods manier. Ik placht met een veeboer mee te gaan, waar ik bij werkte, om vee te kopen. En ik bemerkte dat de oude baas altijd recht in het gezicht van een vaars keek, voor hij tot bieden overging. Dan draaide hij haar hoofd om en keek van achteren naar voren. Ik volgde hem, lette op hem, en bekeek haar van

boven naar beneden. En als ze er wat uiterlijke bouw betreft goed uitzag, dan placht hij zich om te draaien en haar in het gezicht te kijken, en soms placht hij zijn hoofd te schudden en wèg te lopen.

55 Ik zei: “Jeff, ik wil je iets vragen.”

56 Hij zei: “Zeg maar op, Bill.”

57 En ik zei: “Wel, waarom kijk je die koe altijd in het gezicht?”
Ik zei: “Ze ziet er heel goed uit—een goeie zware koe.”

58 Hij zei: “Ik wil je wat vertellen jongen, je hebt nog een heleboel te leren.” En ik besepte het nadat hij het me vertelde. Zei: “Het maakt mij niet uit hoe ze er uitziet; ze mag één bonk vlees zijn tot aan de hoeven, maar als ze die wilde blik in haar gezicht heeft, koop haar nooit.”

59 Ik zei: “Hoezo, Jeff?”

60 “Wel,” zei: “het eerste is”, zei: “ze zal nooit stil blijven staan.” En hij zei: “Het volgende is, ze zal nooit een mammië voor haar kalf zijn.” En zei: “Ze zetten haar nu in een hok, de reden dat ze zo vet is. Laat je haar los met die wilde blik, ze zou zich doodrennen.”

61 En ik zei: “Weet je, ik heb zo’n beetje wat geleerd. Ik geloof dat dat ook op vrouwen van toepassing is.” Die wilde, starre, Ricketta-blik, blijf maar liever bij haar vandaan, jongen. Al dat blauwe spul daar boven hun ogen—ik zou dat niet willen; ik geloof niet dat dat passend is voor een Christen. Het maakt mij niet uit hoezeer de televisie en de krant zegt dat het mooi is, het is het verschrikkelijkst uitzierende, afschuwelijkste gezicht wat ik ooit in mijn leven heb gezien.

62 Toen ik dat voor het eerst hier zag, in Cliftons Cafeteria op een morgen bij een ontbijt . . . ik zag een paar van die jonge dames naar boven komen. Broeder Arganbright was binnengekomen, en ik. En hij was naar beneden gegaan. En ik keek, en dat meisje kwam binnen. En ik dacht: “Wel, ik-ik-ik weet het niet.” Ik had het nog nooit tevoren gezien. Het was de een of andere soort van . . . O, het zag eruit alsof ze verkankerd was. Weet u, gewoon een beetje grappig uitzierend eh—ik zeg dit niet om grappig te zijn. Ik zeg het om . . . Weet u, ik heb melaatsheid gezien. Ik ben zendeling. Ik heb allerlei soorten gedochten gezien, weet u, van hoe ziekten . . . En ik zou naar de jonge dame toelopen en haar zeggen: “Ik-ik ben een prediker; ik-ik bid voor de zieken. Zou u graag willen dat ik voor u bad?” En ik-ik had nooit zoiets zoals dat gezien. En toen kwamen er hier nog twee of drie binnen, en ik trad toen zo’n beetje terug en wachtte. En broeder Arganbright kwam voorbij. Ik zei: “Broeder Arganbright”, (hij is hier misschien), ik zei: “Wat is er aan de hand met die vrouw?”

63 En hij zei: “Dat is verf.”

64 Ik zei: “Wel, my, my!” Ik dacht dat ze haar ergens in een pesthuis zouden moeten hebben, weet u, om te voorkomen dat het overal onder andere vrouwen uitbrak.

65 Maar u weet, u moet plannen overwegen en kijken en bidden wanneer u kiest. Want wij zien door dit, het Woord der belofte, zij, de bruid die een man zou kiezen, zal zijn karakter gaan weerspiegelen. Het weerspiegelt wat er in hem is. Nu, zou u zich kunnen voorstellen dat een man, vervuld met de Heilige Geest, zoiets tot vrouw neemt? Ik-ik-ik zie het gewoon niet, broeder. Nu, misschien ben ik gewoon een oude kruk, maar weet u, ik kan dat gewoon niet begrijpen, ziet u? Let op, want het zal gaan weerspiegelen wat er in hem is. Zij zal hem gaan helpen om zijn toekomstig thuis te maken.

66 Nu, dan, wanneer we nu voor een ogenblik terugkeren naar de geestelijke kant, en wanneer u een kerk ziet, die in de wereld is, handelt als de wereld, deelneemt in de wereld, deelheeft aan de wereld, Gods geboden beschouwend alsof Hij ze nooit had geschreven, dan kunt u zich gewoon voorstellen dat God zo'n Bruid niet zal gaan nemen. Zou u zich kunnen voorstellen, de moderne kerk vandaag te nemen als Bruid?—niet mijn Heer. Ik zou dat nauwelijks kunnen zien. Nee.

67 Herinner u nu, een man en zijn vrouw zijn één. Zou u zichzelf voegen bij een dergelijk iemand? Als u het zou doen, zou het zeker mijn geloof in u wat teleurstellen. Wat dan wanneer het God betreft om zich te voegen bij zoiets?—een echte denominatie-hoer. Denkt u dat Hij het zou doen? “Hebbende een vorm van godsvrucht maar de kracht ervan ontkennend.” Hij zou het nooit doen. Zij moet Zijn karakter in zich hebben. De werkelijk waarachtig wedergeboren Kerk moet het karakter hebben wat in Christus was, omdat de man en vrouw één zijn. En als Jezus alleen deed wat God behaagde (hield Zijn Woord en manifesteerde Zijn Woord), dan zal Zijn Bruid van hetzelfde soort karakter moeten zijn.

68 Zij zou niet, in geen enkel opzicht, een denominatie kunnen zijn, omdat dan, ongeacht hoezeer je ‘nee’ wenst te zeggen, ze wordt gecontroleerd door een raad ergens, die haar vertelt wat te doen, en wat ze niet kan doen, en vele keren een miljoen mijlen af van het ware Woord.

69 Het is al te erg, dat we ooit weg zijn gegaan van de werkelijke Leider die God ons achterliet om de Kerk te leiden. Hij zond nooit rijksouderlingen. Hij zond nooit bisschoppen, kardinalen, priesters, pausen. Hij zond de Heilige Geest voor de Gemeente om de Gemeente te leiden. “Wanneer Hij, de Heilige Geest is gekomen, zal Hij u in alle waarheid leiden, deze dingen aan u openbaren die Ik u heb gezegd, ze u in herinnering brengen, en zal u dingen tonen die zullen komen.” De Heilige Geest zou dat

doen. Nu, de moderne kerk, haat dat! Zij houdt er niet van. Dus hoe zou zij de Bruid van Christus kunnen zijn?

⁷⁰ De mensen vandaag, die een moderne denominatie kiezen; wat het doet? Het weerspiegelt alleen hun gebrekkig begrip van het Woord. Ik bedoel niet te kwetsen, maar ik bedoel om het diep genoeg te laten doordringen, totdat u ernaar zult zien.

⁷¹ Ik heb vele paartjes getrouwd, maar ik heb altijd... herinnert mij aan Christus en Zijn Bruid. Eén van de huwelijken die ik hier een tijdje geleden voltrok, het was nogal een buitengewoon iets in mijn leven. Het was verscheidene jaren geleden, toen ik nog maar een jonge prediker was.

⁷² Mijn broer werkte bij de W.P.A. [zoiets als de D.U.W.—Vert.] Ik weet niet of iemand zich dat ooit nog herinnert of niet—ieder die zo oud is als ik. En dat was een project dat de regering had, en mijn broer werkte ongeveer vijftig kilometer verderop. Ze waren een paar meren aan het uitgraven—een project voor de natuurbescherming.

⁷³ En er was een jongen die daar met hem werkte, uit Indianapolis, ongeveer, o een honderd zestig kilometer ten noorden van Jeffersonville waar ik woon—of woonde. En daar was een... Hij zei op een dag tegen mijn broer, hij zei: “Doc, ik-ik zal gaan trouwen, als ik maar genoeg geld kan krijgen om de prediker te betalen.” Hij zei: “Ik heb genoeg geld om de rechten voor mijn trouwpapieren te betalen”, maar, zei: “Ik heb niet genoeg geld om de prediker te betalen.”

⁷⁴ Doc zei: “Wel, mijn broer is prediker, en hij... hij kan je misschien trouwen.” Hij zei: “Hij vraagt de mensen nooit geld voor dat soort dingen.”

⁷⁵ Hij zei: “Wil je hem vragen of hij mij wil trouwen?”

⁷⁶ Wel, die avond vroeg mijn broer me. En ik zei: “Als hij nooit eerder getrouwd is, geen van hen beiden, en alles in orde is.”

⁷⁷ Hij zei... Wel, hij zal het hem vragen.

⁷⁸ En ik zei: “Als het zo is, zeg hem om naar hier te komen.”

⁷⁹ Dus toen het zaterdag werd en de jongen kwam... Het is voor mij een groot ding geweest om altijd hierop terug te zien. Het was een regenachtige middag, en een oude Chevrolet met de koplampen er aan gebonden met ijzerdraad, reed voor. Het was net een poosje nadat ik mijn vrouw had verloren, en zat opgepakt in twee kleine kamers. En Doc was bij me boven daar om op ze te wachten.

⁸⁰ En de jongen kwam uit de auto, en hij zag er bepaald niet als een bruidegom uit voor mij, of zou het voor niemand, geloof ik. Toch kon ik een tamelijk goed paar schoenen kopen voor anderhalve dollar, en hij had een paar aan dat doorgelopen was, en zijn broek was heel erg flodderig. En hij had één van die oude molle bont jekkertjes aan. Ik denk niet dat sommige van u oudere

mensen het zich zouden kunnen herinneren. Het zag eruit alsof het door een wasmachine was gehaald, zonder gespoeld te zijn en gestreepd en zo opgebonden, het hoekpunt omhoog.

⁸¹ En een kleine dame kwam er opzij uit met een kleine, o, één van die kleine geblokt uitzierende jurken aan. . . ik weet het niet. Ik maakte een fout door dat soort stof eens een keer te noemen. *Gingham*, geloof ik dat het heet. En dus het was een. . . Ze kwam de auto uit, en ze kwamen de trap op, en toen ze binnen kwamen lopen, het arme kleine ding, ze. . . ik geloof dat ze gewoon. . . ongeveer alles wat ze aanhad was een rok. Ze had nauwelijks schoenen aan. Ze was van Indianapolis af komen liften. Dat kleine haar hing naar achteren in een soort lange vlechten langs haar rug—zag er erg jong uit.

⁸² En ik zei tegen haar: “Ben je oud genoeg om te trouwen?”

⁸³ Ze zei: “Ja meneer.” En ze zei: “Ik heb mijn schriftelijke toestemming van mijn vader en moeder.” Ze zei: “Ik moest het hier bij de rechtbank tonen om mijn trouwpapieren te krijgen.”

⁸⁴ Ik zei: “In orde.” Ik zei: “Ik zou graag een beetje tot jullie willen spreken voor we dit huwelijk sluiten.” Ze gingen zitten. De jongen bleef de kamer rondkijken. Hij moest nodig naar de kapper. En hij bleef de kamer doorkijken. Hij luisterde niet naar me. En ik zei: “Zoon, ik wil dat je luistert naar wat ik zeg.”

⁸⁵ Zei: “Ja meneer.”

⁸⁶ En ik zei: “Heb je dit meisje lief?”

⁸⁷ En hij zei: “Ja meneer, dat heb ik.”

⁸⁸ Ik zei: “Hebt u hem lief?”

⁸⁹ “Ja meneer, dat heb ik.”

⁹⁰ Ik zei: “Nu, heb je een plek waar je haar mee heen kunt nemen, nadat je bent getrouwd?”

⁹¹ Hij zei: “Ja meneer.”

⁹² En ik zei: “Goed.” “Nu,” zei ik: “Ik wil u iets vragen. Ik begrijp dat u hier op de WPA werkt.”

⁹³ En hij zei: “Ja meneer.” (Dat is ongeveer twaalf dollar per week.)

⁹⁴ En ik zei: “Denkt u dat u haar kunt onderhouden?”

⁹⁵ Hij zei: “Ik zal alles doen wat ik kan.”

⁹⁶ En ik zei: “Wel, dat is in orde.” En ik zei: “Nu, wat als hij werk. . . Wat als hij dit baantje verliest, zuster? Wat zult u gaan doen? Loop je dan terug naar huis, naar mamma en pappa?”

⁹⁷ Ze zei: “Nee meneer, ik zal bij hem gaan blijven.”

⁹⁸ En ik zei: “Wat meneer, als u drie of vier kinderen hebt en niets om ze te eten te geven, en u hebt helemaal geen werk, wat zult u doen? Haar wegsturen?”

99 Hij zei: “Nee meneer, ik zal gewoon doorworstelen. We zullen het op een of andere manier wel redden.”

100 Ik voelde me klein, en ik zag dat hij werkelijk van haar hield, en ze hadden elkaar lief.

101 Ik trouwde ze. En toen vroeg ik me af, waar hij haar mee naar toe genomen had. Een paar dagen later vroeg ik mijn broer Doc: “Waar is het?”

102 Zei: “Ga naar New Albany” (een kleine stad ten zuiden van ons). En beneden bij de rivier waar ik wat blik had liggen, waar ik elke dag heenging toen ik lijnwerker [’t nalopen en maken van elektrische-en telefoondraden—Vert.] was, . . . dus wanneer de rest van de mannen, ze allemaal bij elkaar zaten en moppen vertelden en zo, was ik gewoon in de vrachtauto te stappen en de rivier langs te gaan en te bidden gedurende die . . . en mijn Bijbel te lezen onder een groot stuk blik, waar vroeger een oude ijzerfabriek was. Er staan daar een stel oude goederenwagons. En deze makker was daar heengegaan en had één van deze goederenwagons genomen en had er zich een deur in gezaagd, en had kranten en ‘Tackey-knoppen’ . . . Hoevelen weten wat een ‘*tackey-knoop*’ is? . . . Dan zijn er geen Kentuckiërs! Neem gewoon een stuk karton en druk er een punaise in of een spijkertje, en druk het dan in de . . . Dat is een ‘*tackey-knoop*’.

103 O 3 Dus ze hadden het overal overheen gemaakt. En hij was daar naar de ijzerfabriek gegaan en had zich wat spul gehaald en maakte een trap. Ze kwamen boven en haalden toen wat oude kisten en had een tafel voor zich. En ik dacht op een dag: “Ik zal erheen gaan en kijken hoe ze het maken.”

104 Ongeveer zes maanden daarvoor, had ik de dochter van E.V. Knight in de echt verbonden met de zoon van E.T. Slider. En E.V. Knight is één van de rijkste mannen die er aan de Ohio-rivier wonen. En hij leidt daar een grote fabriek waar deze ‘prefab-huizen’ gemaakt worden en zo. En Slider, Mr. E.T. Slider is een zand- en grindbedrijf: miljonairs kinderen. En ik had hen getrouwd.

105 En ik ging naar een plek terug en studeerde het ongeveer twee weken in, en teruggegaan in een vertrekje en knielen op een kussen, en alle pracht en praal die ik ooit ook maar doorgemaakt heb bijna, door moest maken om dat paar te trouwen. En toen ze eruit kwamen, waren ze . . . Dit andere kleine spannetje stond daar gewoon in een klein oud kamertje waar we een kleine divan hadden staan en een vouwbed—maar ze werden beiden getrouwd met dezelfde ceremonie.

106 En toen op een dag dacht ik, dat ik heen zou gaan en deze rijke mensen bezoeken. Ze hoefden niet te werken; hun vaders waren miljonairs. Ze hadden hen een fijn huis gebouwd. Eerlijk gezegd, deze E.V. Knight hier op de heuvel, zijn deurknoppen zijn veertien karaats aan zijn grote paleis, dus u kunt zich voorstellen

in wat soort huis ze leefden. Ze hoefden niet te werken. Er werd hun elk jaar een fijne Cadillac gegeven, en . . . waren maar ‘enigst kind’. En ze hadden gewoon alles wat ze wilden.

¹⁰⁷ 7 Ik liep er heen op een dag . . . Nu, hoe ik met hen in kennis kwam: één van hun vrienden was een goede vriend van mij, en wij trokken allen zo’n beetje als vrienden met elkaar op. En dat is, hoe ik met hen kennis maakte en zij wilden dat ik hen trouwde. Dus ik ging erheen om ze op te zoeken. En ik stapte buiten uit mijn oude Ford en liep de trap op. En ik kwam een beetje te dichtbij, en ik hoorde ze.

¹⁰⁸ En ze waren echt aan het ruzie maken. Ze waren jaloers op elkaar. Ze waren naar een dansfeest geweest. Zij was een erg knap meisje en zij was zo’n beetje één van deze schoonheidskoninginnen. Ze behaalde veel prijzen daar in de omtrek, en won een paar auto’s en zo, door schoonheidskoningin te zijn. En ik keek naar ze, en de één zat in de ene hoek en één in de andere—ruziënd over een of andere jongen met wie zij had gedanst of het een of andere meisje of zoiets.

¹⁰⁹ Toen ik boven kwam, sprongen ze heel snel op en pakte elkaar dwars over de vloer—hun handen dwars over de vloer en kwamen aanlopen naar de deur toe. Zeiden: “Wel, hallo zeg, broeder Branham. Hoe gaat het met u?”

¹¹⁰ Ik zei: “Goed. Hoe gaat het met u?”

¹¹¹ En: “O”, zei hij: “we zijn erg gelukkig, is het niet schat?”

¹¹² En zij zei: “Ja, liefste.”

¹¹³ Ziet u? Nu kijk, zij doen iets voorkomen, wat niet echt is. Nu, u kunt niet verwarmd worden door een geschilderd vuur. Zoals sommigen van deze kerken die proberen Pinksteren af te schilderen als iets wat duizend jaar geleden gebeurde, of tweeduizend jaar geleden. U kunt niet verwarmd worden door een geschilderd vuur. Pinksteren is vandaag net zo werkelijk als het toen was, ziet u? Het vuur valt nog steeds. Het is geen geschilderd vuur, het is echt vuur.

¹¹⁴ Dus, daar waren ze, ziet u? Ik-ik zou niet op die manier willen leven.

¹¹⁵ “Wel”, dacht ik: “Weet je, daar beneden voorbij de steile rots daar en ginds aan de rivier, daar is het waar dit andere paartje terecht gekomen is.” Ik dacht op een zaterdagmiddag, dat ik daarheen zou glippen en zien hoe zij het maakten. Dus, ik was vuil in mijn gezicht en een vuile overall aan en mijn gereedschap bij me. Ik dacht dat ik naar ze toe zou sluipen, en ik sloop voort, alsof ik naar isolatoren zocht die kapot waren gegaan door de bliksem of zoiets, terwijl ik bij de telefoonlijn langs liep—de elektrische kabel langs de rivier. En de oude Chevrolet stond buiten vóór—ongeveer een jaar later, nadat ik hen had getrouwd—en er was een . . . De deur stond open, en ik kon ze

horen praten. Dus, dit klinkt als van een huichelaar, maar ik liep dicht genoeg bij, dat ik kon luisteren—zien wat ze zeiden, stond daar, en ik wilde het gewoon voor mezelf weten.

¹¹⁶ Ik hou ervan het uit te vinden en er zeker van te zijn, dat ik weet waarover ik spreek. Dat is de wijze zoals ik het doe wat Gods Woord betreft. Is het de Waarheid of *is* het de Waarheid? Zal Hij Zijn Woord houden, of *hóúdt* Hij Zijn Woord? Als Hij Zijn Woord niet houdt, dan is het God niet, ziet u? Als Hij wel Zijn Woord houdt, is Hij God, ziet u?

¹¹⁷ En dus, ik wilde zien hoe zij het maakten, en ik glipte langs de zijkant, heel rustig. En ik hoorde hem zeggen: “Wel, schat, ik wilde dat zo graag voor je kopen.”

¹¹⁸ Ze zei: “Nu kijk, lieveling”, zei ze: “deze jurk is prima.” Ze zei: “Wel, deze is gewoon fijn.” Zei: “Ik waardeer dat, maar zie je. . .”

¹¹⁹ Ik glipte eromheen, zodat ik naar binnen kon kijken door de kier waar de deur opengeschoven was in de wagon. En daar binnen zat hij, en zij op zijn schoot, en zijn arm om haar heen, en haar arm om hem heen. En hij had één van die oude slappe hoeden, waar een kleine deuk in zat en sloeg die naar beneden bovenin de punt, en goot zijn uitbetaling erin. Hij legde het uit op de tafel. Hij zei: “Zoveel voor kruidenierswaren, zoveel voor verzekering, en zoveel voor de auto” en ze konden de eindjes niet aan elkaar knopen. Kwam tot de ontdekking, dat hij daar een jurkje had gezien, daar in een etalage (hij had er al een paar weken naar gekeken), wat één dollar en nog wat kostte. Hij wilde het halen. Hij zei: “Wel lieveling, je zou er zo knap in uitzien.”

¹²⁰ En ze zei: “Maar schat, ik heb een jurk. Ik heb het werkelijk niet nodig.”

¹²¹ Ziet u? En die kleine koningin. . . en ik ging terug en keek om. Ik kon de toren zien bovenop het andere huis, en ik stond daar en keek een paar ogenblikken. Ik dacht: “Wie is de rijkste man?” Ik dacht: “Als. . . Bill Branham, indien jij één van deze beide plaatsen wilt innemen, waar zou jij heengaan?” Voor mij, ik zou nemen, niet dat prachtige daar boven op die heuvel, maar ik zou dit karakter hier nemen, die een echt thuis maakt, iemand die me liefhad en bij me bleef, iemand die probeerde een thuis voor me te maken zonder me uit te zuigen voor luxe dingen, iemand die mét je was—deel van je.

¹²² Dat is me altijd bijgebleven, hoe dat was. De één koos een mooi meisje; de andere koos karakter. Nu, dat is de enige manier waarop u kunt kiezen. Het eerste: zoek karakter, en dan, als u van haar houdt, is fijn.

¹²³ Let op, Gods eerste Adam had geen enkele keuze wat zijn vrouw betreft. Hij kreeg geen keuze. God maakte hem er gewoon één, en hij kreeg het niet om haar te kiezen. Dus ontdekken

we, dat ze hem van Gods Woord wegleidde. Hij kwam er niet toe, om over de zaak te bidden. Hij is niet zoals u en ik. Hij werd niet voor een keuze gesteld. En nog eens, door dat te doen, leidde ze hem weg van zijn goede toestand van een zoon van God te zijn, en ze deed het door hem een modernere levenswijze te tonen—iets wat ze werkelijk niet behoorden te hebben gedaan, maar haar karakter toonde, dat ze fout was; haar motieven en doelstellingen waren eenvoudig verkeerd—en overtuigde hem door haar redeneren dat het moderne nieuwe licht dat ze had gevonden, wat in tegenspraak met Gods Woord was, een betere manier van leven was.

¹²⁴ En hoevele vrouwen vandaag, en omgekeerd de man, die een goede vrouw van God weg zouden kunnen trekken, of een goed man van God weg, door te proberen hem te vertellen dat deze godsdienst (u Pinkster-jongens) . . . “Die godsdienst”, zeggen ze: “O, dat is ouderwets; het is uit de tijd. Geloof u dat toch niet.” U zou beter hard kunnen bidden voordat u dat meisje trouwt. Het maakt mij niet uit hoe knap ze is—hetzelfde voor een man.

¹²⁵ Ze overtuigde hem uit de wil van God vandaan en veroorzaakte dat hij iets deed wat hij niet had behoren te doen, en veroorzaakte erdoor dood aan het hele menselijke ras. Dat is het waarom de Bijbel haar verbiedt te onderwijzen, of te prediken, of met Gods Woord te handelen op enigerlei wijze. Ik weet, zusters, velen van u zeggen: “De Here riep mij om te prediken.” Ik zal niet met u gaan redetwisten. Maar ik zal u gaan zeggen dat het Woord zegt, dat u het niet zult doen. “Ze zal niet leren, noch op enigerlei wijze heersen, maar in stilheid zijn.”

¹²⁶ “Wel”, zegt u: “De Hére zei me het te doen.” Ik twijfel daar helemaal niet aan. Hoorde u mijn boodschap onlangs 's avonds over Bileam? Bileam kreeg de eerste vastomlijnde beslissing van God: “Doe het niet.” Maar hij bleef doorbeuzelen, tot God hem tenslotte zei het te gaan doen. God zou u mogen *toestaan* te prediken. Ik zeg niet, dat Hij het niet zei. Maar het is niet in overeenstemming met Zijn oorspronkelijke Woord en plan, want haar is bevolen *onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt*. Dat is waar. Daarom, ze wordt niet verondersteld het te doen.

¹²⁷ Nu, let opnieuw op, hoe de natuurlijke bruid de geestelijke typeert. Het Woord zegt, dat zij voor de man werd gemaakt en niet de man voor haar. Nu, ik zal gaan spreken over waarom . . . binnen een paar ogenblikken, over de Bruid van Christus; maar ik probeer u de achtergrond ervan te laten zien.

¹²⁸ De vrouw werd gemaakt voor de man en niet de man voor de vrouw. Dat is de reden, dat onder de oude wetten polygamie wettig was.

¹²⁹ Kijk naar David die daar zit met vijfhonderd vrouwen. En de Bijbel zegt dat hij een man was naar Gods Eigen hart, met

vijfhonderd vrouwen, en Salomo met duizend, maar niet één van die vrouwen kon een andere echtgenoot hebben.

¹³⁰ Neemt u mijn band over *Huwelijk en Echtscheiding*, dat op de top van de berg in Tucson, hier niet lang geleden, dat ik daarboven erover aan het bidden was. Ze lieten de school uitgaan om naar die Vuurkolom te kijken, die om de berg cirkelde en tot een trechter wordt, heen en weer, op en neer. Mensen die hierzo zijn, weten het—daar en zagen het. En het. . . toen Hij mij de Waarheid vertelde over deze huwelijk en echtscheidingsvragen. Als er één zijde is die déze kant op gaat, en één die gene kant opgaat, dan moet er ergens een waarheid zijn. En na die Zeven Zegels toonde Hij wat de Waarheid ervan was.

¹³¹ Let nu op, zij kon slechts één man hebben, omdat de vrouw werd gemaakt voor de man, en niet de man voor de vrouw. Al die vijfhonderd vrouwen waren gewoon Davids vrouw. Het was een type—wanneer Christus op de troon gezeten is in het Duizendjarige rijk, zal Zijn Bruid niet één persoon zijn, maar het zullen er tienduizend zijn, de Bruid, allen in één. En David had vele vrouwen als individuen, maar slechts. . . zij allen samen was zijn vrouw. Zoals het hele lichaam van gelovigen de Bruid van Christus is. Omdat zij het was, de vrouw; Hij was de man.

¹³² Nu, wij werden gemaakt voor Christus; Christus werd niet voor ons gemaakt. Dat is wat wij vandaag proberen te doen in onze tekstboeken: om te proberen het Woord, wat Christus is, óns te laten passen, in plaats van dat wij proberen onszelf te laten passen bij het Woord. Dat is het verschil.

¹³³ Wanneer een man een bepaald meisje uit een gezin kiest, moet hij zich niet baseren op schoonheid, want schoonheid is verleidend, en schoonheid (moderne wereldse schoonheid) is van de duivel. O, ik hoor iemand daar zeggen: “Wees hier voorzichtig, prediker!” Ik zeg, dat deze dingen op deze aarde die mooi worden genoemd, absoluut van de duivel zijn. Ik zal het u bewijzen. Dan, in het licht van deze opmerking, laat ons Gods Woord onderzoeken en kijken of het waar is of niet. Indien enige van u vrouwen zo knap willen zijn, kijk waar het vandaan komt.

¹³⁴ In de beginne was Satan zo mooi, dat hij engelen verleidde, en hij was de prachtigste engel van hen allemaal. Toont dat het in de duivel zit. Spreuken zei: . . . Salomo zei: “Schoonheid is ijdel.” Dat is juist. Zonde is prachtig. Zeker is het dat. Het is aantrekkelijk.

¹³⁵ Ik wil u vragen en hier iets tot u zeggen, en ik wil dat u hier een paar ogenblikken oplet. Van al de soorten in de wereld (vogels, dieren) vinden we dat bij het dierenleven, overal, behalve de mens, het het mannelijke is, wat mooi is en niet het vrouwelijke. Waarom dat? Kijk naar het hert—de mooie grote bok met zijn horens en de kleine hoornloze hinde. Kijk naar de hen—de kleine gespikkelde hen en de grote prachtig geveerde haan.

¹³⁶ Er is niets, geen vrouwelijk wezen, afgezien van een vrouw, dat immoreel kan zijn. U kunt een hond een *slet* noemen, u kunt een varken een *zeug* noemen, maar moreel, ze hebben meer moraal dan de helft van de filmsterren die hier buiten zijn. Ze kunnen niets anders zijn dan moreel goed. En de vrouw was degene die werd veranderd voor het bederf. Dat is zo. Ziet u waar de schoonheid haar mee heen sleept? Nu, dat is het waarom we vandaag ontdekken dat de vrouw toeneemt in schoonheid.

¹³⁷ Neemt u Pearl Bryan eens. Hebt u ooit haar foto gezien, van wie werd verondersteld dat ze Amerika's grootste schoonheid was? Er is geen schoolkind uit welke school ook, dan die haar in de schaduw zou stellen. Wist u dat het wordt verondersteld om op die wijze te zijn? Wist u dat de Bijbel ervan spreekt dat dat de wijze is dat het zal gaan zijn?

¹³⁸ Weet u dat de val door de vrouw kwam in de beginne? En val... het einde zich op dezelfde wijze zal gaan afwickelen—vrouwen die tot autoriteit komen en heersen over de man, enzovoort. Wist u dat de Schrift dat zegt? U weet, de dag dat ze mannenkleren aantrekt en haar haar afknipt—al deze dingen zijn tegen Gods Woord. Weet u dat zij de kerk voorstelt? Kijkt u wat de vrouwen doen, en u zult zien wat de kerk doet. Dat is precies juist.

¹³⁹ Nu, nu dat is net zo waar als dat het Woord van God waar is. Geen ander vrouwelijk wezen is er gemaakt, dat zich kan verlagen zoals een vrouw dat kan. En toch, daardoor, omdat ze gemaakt werd een af... Zij was niet in de oorspronkelijke schepping. Al de andere vrouwelijke wezens zijn in de oorspronkelijke schepping—vogel, mannetje en vrouwtje; dier, mannetje en vrouwtje—maar in het menselijke leven, maakte God alleen een man. En Hij nam uit hem—en een vrouw is een bijproduct van een man, omdat God zo iets niet kon instellen. Doorzoek de Schrift. Het is precies juist. God... Nee meneer. In Zijn oorspronkelijke schepping werd zij daar buiten gezet, maar als ze zich goed kan houden, wat een grotere beloning heeft ze dan de man! Ze wordt op een proefterrein geplaatst.

¹⁴⁰ Door haar komt dood. Ze is schuldig aan alle dood. Maar toen draaide God om en gebruikte er één om leven terug te brengen—bracht Zijn Zoon door de vrouw—een gehoorzame. Maar een slechte is het slechtste wat er is. Er is niets wat zo laag kan zijn.

¹⁴¹ Kaïn, Satans zoon, dacht dat God schoonheid accepteerde. Hij denkt het vandaag. Kaïn was Satans zoon. "Wel, nu... " zegt u. We willen daar niet op ingaan (in details daarover), maar laat me het gewoon voor u vaststellen. De Bijbel zei dat hij uit de boze was, dus dat maakt het vast. Goed.

¹⁴² Nu, hij was Satans zoon, en hij dacht dat een altaar op te richten en het heel mooi te maken voor de aanbidding, dat dat is wat God zou eren. Ze denken... ze denken vandaag

hetzelfde. Zeker- “We bouwen een groot gebouw, we zullen grote denominaties hebben; we zullen het grootste gebouw maken en de fijnst aangeklede mensen, de meest beschaafde geestelijken.” Soms is God er tien miljoen mijlen van verwijderd. Dat is juist.

¹⁴³ Toch is het de kerk, dus als God gewoon aanbedding, oprechtheid, offers, aanvaardt, dan was Kain precies even rechtvaardig als Abel. Maar het was door openbaring dat hij begreep dat het geen appels waren, die zijn ouders aten.

¹⁴⁴ Ik zal hier iets gaan zeggen, dat niet goed klinkt voor een prediker, maar ik zal het toch gaan zeggen. Ik hoor die anderen dingen zeggen, dus ik . . . kleine grapjes vertellen. Nu, ik bedoel het niet. Ik zeg dit echter: Als het eten van appels veroorzaakte dat vrouwen beseffen dat ze naakt waren, kunnen we beter de appels opnieuw doorgeven. Vergeeft u mij daarvoor. Maar alleen zodat het zou veranderen. . . Ik heb u hier vastgebonden en het spreken over de vrouwen enzovoort; ik wil u een ogenblik ontspannen voor wat er vervolgens zal komen.

¹⁴⁵ Nu, let op, het waren geen appels. We weten dat. De kerk is in deze dagen met haar prestaties geworden als alle andere mensen-gemaakte prestaties; het is wetenschappelijk geworden. Ze zijn aan het proberen een wetenschappelijke kerk te maken, met de aantrekkingskracht van films [kan ook zijn: schilderijen of foto's—Vert.] en grote torens. Het is al te erg, dat de Pinksterkerken in die sleur zijn gaan meedoen. U zou beter af zijn met een tamboerijn daar op de hoek en de Geest van God om u heen, maar u probeert zich te vergelijken met de rest van hen, omdat u denominatie geworden bent. Dat is wat het veroorzaakte, ziet u? Kerken proberen wetenschappelijk te zijn. En bedenk, als de mens vooruitgang bereikt met wetenschap, doodt hij zichzelf iedere dag.

¹⁴⁶ Toen hij buskruit uitvond, kijk wat het veroorzaakte. Toen hij de automobiel uitvond, ze doodt er meer dan het buskruit. Nu heeft hij zich een waterstofbom verschaft. Vragen ons af, wat hij daarmee zal doen? Juist.

¹⁴⁷ En zo is het met de kerk ook. Terwijl ze probeert iets te bereiken met wetenschap, door mensen-gemaakte schema's, neemt het u verder weg van God en de dood in, meer dan het in het eerste was. Dat is juist. Kiest u uw kerk niet op dezelfde wijze als waarop u uw vrouw koos, ziet u? Wat de wetenschap voor haar deed, was een wonder, maar u kon wat dat betreft maar beter van de kerk afblijven. Hij maakte verven, poeders en al deze andere dingen. Kies het karakter van Zijn Woord.

¹⁴⁸ Laat ons nu de natuurlijke bruid van vandaag vergelijken met de zogenaamde kerk-bruid van vandaag. Vergelijk een vrouw die vandaag zal gaan trouwen. . . Nu, kijk eens wat de wetenschap voor haar heeft gedaan. Ze komt er ten eerste uit met haar haar afgeknipt—één van die Jacqueline Kennedy kapsels,

ziet u, of zoiets dergelijks. En weet u wat de Bijbel zegt? De Bijbel geeft in werkelijkheid aan een man, als hij dat wenst, het recht haar als gescheidene weg te doen, als zij dat doet. Ze is een eerloze vrouw, die haar haar zal afknippen. De Bijbel zei het zo. Dat is juist. Dat wist u niet, huh? O ja, ik predikte te veel in Californië voor u, om dat niet te weten. Dat is juist. Nee. Wat doet het mij voor goed? Ze doen het toch. U kunt geen big nemen en verandert zijn . . . hem een lam maken.

¹⁴⁹ Bemerkt . . . U zult me hierna gaan haten, maar u zult de Waarheid gaan weten. Laten wet het vergelijken. Hier komt ze op, met een heleboel verf—iets wat ze niet is—een moderne bruid. Was haar gezicht en u zou bij haar vandaan lopen, misschien—u doodsbang maken om al dat spul van haar af te halen. En zo is de kerk ook, met de grote geschilderde voorgevel van een complete theologische ‘Max Factor’. Beiden dragen een prachtig vals gelaat: mensen-gemaakte schoonheid en niet God-gemaakte schoonheid. Niet veel karakter, in geen van beiden.

¹⁵⁰ Let op, net zoals Satan—genoeg om door te verleiden. Vergelijk de moderne bruid nu met haar . . . draagt korte broekjes, gebruikt verf, knipt haar haar af, draagt kleren die eruitzien als van een man, en luisteren naar een herder die haar zei dat dat in orde was. Hij is een misleider. Hij zal er voor lijden in de sferen boven. Dat is juist. Dat doende om te verleiden, om iets te zijn wat ze niet is.

¹⁵¹ Dat is de wijze waarop de kerk het doet. Haalt grote Dr., Ds., Prof., zodat u kunt zeggen: “Onze herder *is dit, dat en zus en zo*; weet misschien niet meer over God dan een Hottentot weet over een Egyptische edelman. Dat is juist. Een of andere theologische seminarie-ervaring daarginds, en weet niet meer over God dan niks.

¹⁵² De moderne kerk en hun theologische verf—hebben hun vrouwen allemaal met hun heerlijkheid afgeschoren door hun—één of andere Ricky—toegevoegde herder die ze hebben. Zoals een Izébel, als er ooit één is geweest—afgeknipt haar, korte broeken, verf en helemaal opgedoft naar een theologische smaak. Dat is de wijze waarop de kerk staat. Dat is juist. Maar haar geestelijke karakter is ver van die maakster van een thuis, zoals Jezus Christus zal komen ontvangen.

¹⁵³ Indien enig Christen zo'n vrouw zou trouwen, toont het dat hij uit de genade is gevallen. Zijn smaak van God en zijn smaak van een thuis (wat een thuis behoorde te zijn) is ver weg, wanneer hij zo'n vrouw kiest. Nee meneer, ze zou zeker niet overeenkomen met de smaak van een Christen. Haar geestelijke karakter is het laagste eb—dood in denominatie-schoonheid en lust van de wereld.

¹⁵⁴ Dat is precies waar de kerk vandaag staat. Verkocht haar door het Woord gegeven karakter aan Satan, voor een

wetenschappelijke, mensen-gemaakte godsdienst, terwijl ze het recht had, als de Gemeente van God om bij het Woord van God te blijven en de Heilige Geest te hebben, werkend te midden . . . , en het Lichaam samensmedend met het Woord en liefde van God. In plaats daarvan verkocht zij haar geboorterecht, zoals Ezau en nam een denominatie die haar alles zou laten doen wat ze wenste. Dat is juist. Alleen maar om populair te zijn, zoals haar moeder deed in Nicea, Rome. Gods Woord. O, hoe is het binnengekomen in onze Pinkster-gelederen. Het is al te erg, maar het gebeurde.

¹⁵⁵ Let slechts even op, een non in een Katholieke Kerk. Die vrouw, met non te worden en die laatste sluier aan te nemen, is ze absoluut overgeleverd aan die kerk. Is ze ziel, lichaam en geest eigendom van die kerk. Ze heeft geen gedachten van zichzelf. Ze kan ze niet hebben, wanneer ze die laatste sluier aanneemt. Geen gezindheid van haarzelf; geen wil van haarzelf.

¹⁵⁶ Kijk daarginds, dat Satan hen zijn nagemaakte maakt zoals de ware . . . de ware Kerk van Christus (de Bruid) is zo overgeleverd aan Hem en aan Zijn belofde Woord, tot dezelfde gezindheid die in Christus is, in u is. Wat een verschil:

¹⁵⁷ En we ontdekken vandaag dat de moderne kerk, de moderne wereldkerk . . . de moderne wereldkerk en evenzo dat de geestelijke Kerk, beide bevrucht zijn, om zonen geboren te doen worden. Eén van hen, een denominatiegeboorte zal één dezer dagen plaats vinden bij de Wereldraad van Kerken, die aan de wereld de antichrist zal voortbrengen, door een denominatie. Dat is precies de waarheid. Ik mag misschien niet leven om het te zien. Ik geloof dat ik het zal zien. Maar u jonge mensen, herinner u dat u een prediker dat hebt horen zeggen—dat het er tenslotte op uit zal lopen dat dat het Merkteken van het Beest is! Wanneer zij die Wereldraad van Kerken vormt en ze haar zoon, de antichrist, ter wereld zal brengen.

¹⁵⁸ De ander is bevrucht door het Woord van God en zal het Lichaam voortbrengen—het voltooide Lichaam van Jezus Christus, wat de Bruid is. Het Lichaam van Christus is nog niet voltooid. Hoevelen weten dat? Een man en een vrouw is één. En Christus is één Lichaam—het Woord. De Bruid zal de rest van dat Lichaam moeten zijn, en de twee samen vormen het ene Lichaam opnieuw, zoals Adam was in de beginne.

¹⁵⁹ Een man en zijn vrouw zijn één. Nu Zij, de ware Bruid, is zo overgeleverd aan Hem, dat ze geen gezindheid van Zichzelf van node heeft. Zijn gezindheid, natuurlijk, is Zijn wil, en Zijn wil is Zijn Woord.

¹⁶⁰ Nu, kijk naar de zogenaamde bruid, gekozen door de mens, en vergelijk de geestelijke met de natuurlijke van vandaag: een moderne Izebel betoverd door haar Achab; 'Max Factor'-schoonheden en van alles. Kijk naar de kerk, op dezelfde wijze, maar een prostituée ten opzichte van het Woord van de levende

God—grote denominaties, grote gebouwen, groot geld, grote salarissen, helemaal overgeleverd. Mannen die op de preekstoel staan, bevestigend dat dat in orde is, en laat ze ermee doorgaan. Gewoon bedrog, dat is alles. Waarlijk, een blind Laodicea Gemeente Tijdperk, helemaal precies wat de Bijbel zei dat het zou zijn.

¹⁶¹ Zei: “Ik ben rijk, ik zetel als een koningin, ik heb niets van node, en weet niet dat gij arm zijt, ellendig, blind, jammerlijk en naakt en weet het niet!” Als dat niet “ZO SPREEKT DE HERE” is van Openbaringen 3, heb ik het nooit gelezen. Dat is wat ze is, en weet het niet. Denk het u in!

¹⁶² Als u een man of vrouw op straat die spiernaakt was, zou zeggen en ze vertellen dat ze naakt waren, en ze zeggen: “Bemoei je met je eigen zaken!” Wel, er bestaat daar ergens een geestelijk gebrek; er is iets dat in hun geest verkeerd is gegaan. En wanneer u het Woord van God kunt lezen, hoe de mensen behoorden te doen, en de Doop van de Heilige Geest die we vandaag hebben, en mensen—wel, ze kijken je aan alsof je gek was. Je vertelt ze dat ze wedergeboren moeten worden; dat ze de Bijbel moeten geloven; Ze zouden zeggen: “Dat was een Joodse fabel voor jaren geleden. Onze kerk heeft de weg!” Ellendig, jammerlijk, blind, naakt en weet het zelfs niet. Wat een . . .

¹⁶³ En de Bijbel zei dat dat de toestand zou zijn waarin ze zouden komen. Hoe zou een waar profeet er ooit in kunnen falen het te zien? Ik weet het niet. Het dringt regelrecht al onze kerken binnen, overal. Kijk er slechts naar. Gewoon een moderne richting.

¹⁶⁴ De oude hoer en dochters van Openbaring 17 die aan de arme, blinde, jammerlijke mensen hun theologie-leer geven, in tegenspraak met het Woord van God. En ze vonden in haar de zielen van slaven en mannen en vrouwen overal. In plaats van de aandacht van de mensen te trekken . . . Christus betuigt Zijn Woord, wat de aandacht van de mensen trekt. Hij trekt niet de mensen van de kerken, wier aandacht getrokken wordt door grote denominaties en grote handelingen en hele grote dingen waar ze zich mee bezig houden en fantastische dingen, maar het Woord van God trekt de Bruid van Christus.

¹⁶⁵ Nu let op, het is interessant op te merken hoe dat de kerk probeert de aandacht van de mensen te trekken door fijne gewaden en aangeklede koren, en vrouwen met pagekopjes-haar, en geschilderde gezichten, en ze denken dat ze kunnen zingen als een engel, liegen als een duivel, lopen de hele avond rond om te dansen als eh . . . en ze denken dat er geen kwaad in is. En dat is wat ze denken dat goed is. Dat is prachtig. Maar u ziet, dat is vals gemaakt! Dat is niet het Woord van God. Terwijl de ware Bruid de aandacht van God trekt door Zijn Woord te houden.

¹⁶⁶ Nu bemerk, nu laat ons onze aandacht op Christus vestigen. U zegt: “Wel, nu wacht een ogenblik, wat met die schoonheid waar over u spreekt?” De Bijbel zei in Jesaja 53:2, dat toen Jezus kwam, dat er geen schoonheid aan Hem was, dat we Hem zouden hebben begeerd. Is dat juist? Er is geen schoonheid. Als Hij zou zijn gekomen in de wereldlijke schoonheid zoals Satan vandaag is, dan zouden de mensen zijn komen aanlopen rond Hem en Hem hebben geaccepteerd op de manier waarop ze het vandaag de kerk doen. Zij zouden Hem gelooft hebben en Hem aangenomen, zoals ze het Satan vandaag doen. Zeker zouden ze dat doen. Maar Hij kwam niet in dat soort schoonheid, maar Hij komt altijd in de schoonheid van karakter. Christus was geen mooie, grote, sterke, stevige man. God kiest dat soort niet.

¹⁶⁷ Ik herinner me, dat eens een profeet opging om een koning te nemen, om een koning te nemen uit Jesses zonen, om de plaats van een andere koning in te nemen—Saul. En dus bracht Jesse hem naar buiten, en hij was een grote, zware, fijne kerel. En zei: “De kroon zal goed staan op zijn hoofd.”

¹⁶⁸ En de profeet ging heen om de olie op hem uit te gieten en zei: “God heeft hem geweigerd.” En hij weigerde elk van hen, tot hij kwam tot een kleine ouwe blozend uitziende kerel met naar voren gebogen schouders en hij goot de olie uit en zei: “God koos hém.” Zie, wij kiezen op het gezicht. God koos door karakter.

¹⁶⁹ Karakter—er is nooit een karakter geweest zoals Jezus Christus. Het leeft in Hem; manifesteert Hem. We zien dat het waar is. Het is geen wereldlijke schoonheid van Hem, wat de aandacht trekt van Zijn Bruid; het is Zijn karakter—het karakter van de Gemeente waarnaar Jezus uitziet; niet of het grote gebouwen zijn, of het grote denominaties zijn, of het een groot ledental is. Hij beloofde om daarmee samen te komen waar twee of drie samenvergaderd zijn, waarlijk. Dat is waar de ware gelovige zijn hoop op laat rusten, dat is op dat Woord van God, dat het wordt betuigd en de Waarheid is—wat is het: Kiezen door Zijn Woord. Niet een groep die de wereldsgezindheid liefheeft—ze haten dat. Geen wonder dat ze in echtscheiding bij Hem weg is gegaan, omdat ze Zijn openbaring heeft gemist, en ze heeft Haar niet. Het maakt Hem niet uit of zij. . . de manier waarop ze handelt en zich gedraagt, en hoeveel van dit wereldlijke gedoe ze heeft; Hij kijkt uit naar haar karakter, het karakter van Christus.

¹⁷⁰ Nu, even een ogenblik nu; dat is het. Hij koos een Bruid om Zijn karakter te weerspiegelen, ten opzichte waarvan de moderne kerken van vandaag Zijn programma hier zeker op een miljoen mijl missen, omdat ze ontkennen dat dit de Waarheid is. Dus, hoe zou het kunnen zijn? Nu, Hij ziet uit naar de dag dat die Bruid wordt gevormd, Hebreeën 13:8, helemaal precies zoals het was—zoals Hij was. Het moet Zijn zelfde vlees zijn, hetzelfde gebeente, dezelfde Geest, alles helemaal precies hetzelfde opgebouwd, en dan, dan worden twee één. Totdat de

Gemeente dat wordt, zijn ze niet één. Het karakter van Hem (het Woord voor dit tijdperk) moet worden gevormd; Zij moet worden gevormd zoals Hij is.

¹⁷¹ Nu, tenslotte, wil ik de reden vertellen dat ik deze dingen heb gezegd, en ik zal sluiten.

¹⁷² Onlangs 's avonds, ongeveer om drie uur in de morgen, werd ik wakker gemaakt. Nu, ik houd ieder van u eraan om dit te beantwoorden: Heb ik u ooit iets verteld in de Naam van de Here, dan dat het juist was? Het is altijd juist geweest. Zo help me, God weet dat het waar is. Er is niemand, nergens ter wereld, van de duizenden dingen die er gezegd zijn, dat Hij er ooit één woord van miste. Is altijd volmaakt komen te geschieden, tot zelfs toen ik onlangs in Phoenix was (of ongeveer een jaar geleden was het) en u dat vertelde over . . . die boodschap over: "*Welke tijd is het, heren*", en u vertelde dat zeven engelen daarbuiten zouden samenkomen en zou de opening van deze Zegels zijn, en wat . . . En daar nam het tijdschrift *Life* het artikel er over op, deze grote vlam die omhoogsteeg in de lucht, 48 kilometer hoog, 43 kilometer in doorsnee [Broeder Branham zegt: 30 mijl, 27 mijl—Vert.], en ze zeiden dat ze niet konden uitmaken wat het was, weten het nóg niet. En mannen zitten hier in dit gebouw hier vanavond, die daar bij mij stonden toen het gebeurde, helemaal precies op de wijze dat het was gezegd.

¹⁷³ Hij vertelde mij van de dingen die zullen komen te gebeuren, en het gebeurde helemaal precies zo, hoe elk van deze Zegels opening en de geheimenissen vertelde die verborgen waren geweest door die tijdperken van de hervormers heen, enzovoort, gewoonweg volmaakt; hoe ik op de top van de heuvel stond—mannen; drie of vier van hen zijn hier nu precies tegenwoordig; ja, meer dan dat. De heuvel opgaande, zei de Heilige Geest: "Neem die steen op." (We waren aan het jagen.) Hij zei: "Gooi hem in de lucht, en zeg: "ZO SPREEKT DE HERE"." Ik deed het. Van daar naar beneden kwam een kleine windtrechter. En ik zei: "Binnen vierentwintig uur, zult u de hand van God zien."

¹⁷⁴ De mannen zijn hier nu aanwezig, de volgende dag om ongeveer tien uur, terwijl ik daar stond, zei ik: "Maak je klaar; ga daar onder de auto" (een veteraan); ik zei: "Er staat iets op het punt te gebeuren." Het was een heldere lucht. Precies boven in een grote kloof kwam er een wervelend vuur uit de hemel, zo hard als het maar kon gieren, trof zo de wanden. Ik stond er precies onder. Ik nam alleen mijn hoed af, hield mijn handen op mijn hoofd en het kwam ongeveer negentig centimeter of één meter twintig boven mij en sneed zo een greppel precies rond die wand en donderde, en ging terug omhoog in de lucht, en wervelde weer rond en kwam drie keer neer, sneed zelfs over 180 meter de toppen uit de mesquite-struiken.

175 Hoort u die mannen: “Amen” zeggen? Zij waren daar, toen het gebeurde, ziet u? En het deed drie slagen horen. Toen ze onder de auto’s en alles vandaan kwamen, en weer terug eraan kwamen. . . , zeiden: “Als dat je trof, zou er geen olievlek meer overblijven.” Ik zei: “Het was niet. . . Hij was het. Hij sprak tot mij.” God spreekt door een wervelwind, ziet u?

176 En daar was diezelfde Vuurkolom die u op de foto’s daar ziet staan. En toen het omhoog ging, zeiden ze: “Wat is het?”

177 Ik zei: “Oordeel treft de Westkust.” De tweede dag daarna leek het alsof Alaska zou zijn gezonken.

178 Zie, het sloeg daar éénmaal toe—de eerste slag, waar de. . . U moet iets doen om het te symboliseren. Zoals een man wat zout in een kruik deed en hem in het water wierp en zei: “ZO SPREEKT DE HERE, laat er zoet water zijn.” En een andere: Jezus nam water en goot het in een kruik en maakte er wijn van. U moet iets hebben om het te symboliseren, en dat is wat dat was, wat omhoogging in de lucht en neerkwam—dat deed die kleine wervelwind ontstaan.

179 Binnen vierentwintig uur had het die berg geschud, tot het er een richel rond had uitgesneden. De eerwaarde heer Blair die hier zit en nu recht naar me kijkt, hij was daarboven en raapte wat van de stukken ervan op, enzovoort. Hier is Terry Sothmann en zij die hier staan, en Billy Paul en broeder. . . velen van deze anderen die hier binnen zitten, die daar op die plaats waren om het te zien gebeuren, toen het het eruit rukte. Dat is geen verhaal; dat is de waarheid. Dat was niet terug in de Bijbelse dagen; dat is n6, ziet u. Diezelfde God die me altijd deze dingen heeft laten zien, en ze zijn komen te geschieden, precies tot op de letter. Nooit hebben ze één keer gefaald—nu, ik poch over Hem.

180 Een paar weken geleden bevond ik mij in een visioen, en ik stond op een hoge plek, en ik zou de voorschouw [letterlijk: ‘voorvoorstelling’—Vert.] zien van de kerk. En ik bemerkte, komend van mijn. . . ik stond meer op deze manier, kijkend naar het westen, en deze kant op komend was een lieflijke groep vrouwen—heel fijn gekleed, lang haar, fijntjes van achteren opgemaakt, mouwen, rokken netjes naar beneden, en ze liepen allen op een marsmelodie, zoals: “Voorwaarts Christen-strijders, optrekkend als ten oorlog, met het kruis van Jezus dat voorop gaat.” En terwijl ze voorbijgingen, stond ik, en er was daar iets, één of andere Geest—God, en Hij zei: “Daar is de Bruid.” En ik keek en mijn hart was gelukkig. En Ze ging zo rond, deze kant langs, en ging voorbij achter mij.

181 Na een poosje toen ze terugkwam langs deze kant, zei Hij: “Nu zal de moderne kerk vooruit gezien worden.” En hier komt de Aziatische Kerk. Ik heb nooit zo’n vuil stel gezien! Hier kwamen de andere kerken van de verschillende landen. Ze zagen er verschrikkelijk uit!

¹⁸² En ik zeg dit, omdat ik aan mijn plicht gebonden ben om de waarheid te vertellen voor God. En toen Hij zei: “Hier komt de kerk van Amerika nu, om tevoren te worden gezien”; als ik ooit een stel duivels heb gezien, was het dat. Die vrouwen waren spiernaakt, met een oud grijs uitzienend ding zoals de kleur van een olifantshuid, en ze hielden het voor zich met helemaal geen bovendeel erop, en ze deden dit soort gedoe, die . . . deze dansen, die deze kinderen hierbuiten doen—dat twisten en zo, en dat soort muziek speelde maar door. En toen ik Miss U.S.A. zag opkomen, raakte ik bijna bewusteloos.

¹⁸³ Nu, dit is: ZO SPREEKT DE HERE. Als u gelooft dat ik Zijn dienstknecht ben, gelooft u mij nu. Ik zou dat voor niets ter wereld willen zeggen; er is geen geld genoeg in de hele wereld, om me dat te laten zeggen als het niet waar was. En toen ze voorbijkwam, dat was het smerigst uitzienend ding dat ik ooit heb gezien. Ik dacht: “God, zo hard als predikers en wij broeders hebben gewerkt om U een Bruid te vormen, en dat is het beste wat we konden doen!” Ze twistte, dit voor zich houdend als één van deze hoela-rokjes of zoiets, het voor haar delen houdend, haar lagere delen, zo dansend en twistend zoals deze kinderen doen hierbuiten in die vulgaire shows die ze houden—twistend. Dat was “Miss Christenheid” van Amerika.

¹⁸⁴ Zo helpe mij, door de hulp van God, dat is hoe het eruit ziet in Zijn oog. Ik bijna . . . ik zou flauwgevallen kunnen zijn. Ik dacht aan al het proberen en het prediken en het overtuigen—elk van hen met afgeknipt haar, en ze twistten en gedroegen zich, dit voor zich houdend. Ze kwamen voorbij waar ik stond daar met dit Bovennatuurlijke Wezen. Ik kon Hem niet zien. Ik kon Hem tot me horen spreken. Hij was vlak bij me. Maar toen ze deze kant op keerden, hielden zij . . . gewoon draaiend en lachend doorlopend, zich op die manier gedragend, dit voor zich houdend. Nu, ik die daar in Zijn tegenwoordigheid stond, en Zijn dienstknecht, en van dat alles wat ik had geprobeerd, was dat het beste wat ik kon doen. Ik dacht: “God, wat heeft het mij voor goed gedaan? Wat voor goed deed het? Al het roepen, en dringend vragen en overtuigend en de grote tekenen en wonderen en mirakels die U toonde. En hoe ik daar stond en naar huis ga en huil na tot ze gepredikt te hebben en zo, en wat deed het mij voor goed? En dan moet ik zoiets aan U voorstellen als Bruid?

¹⁸⁵ En terwijl ik daar stond te kijken, ging zij verder voorbij, en u zou zich kunnen voorstellen—de achterzijde van haar met niets aan, dit voor zich houdend, terwijl ze al ‘shimmyend’ [een jazzdans—Vert.] voorbijging op die wijze, in deze twist-dans, haar benen zo uitgooiend in haar . . . O, het was vulgair hoe ze zich gedroeg—haar lichaam zo rond schuddend!

¹⁸⁶ U zegt: “Wat betekent het, broeder Branham?” Ik weet het niet. Ik vertel u gewoon wat ik heb gezien. En toen ze zo voorbijtrok, keek ik naar haar, en o, ik werd gewoon heel zwak.

En ik keerde me gewoon om. Ik dacht: “God, ik ben veroordeeld. Het is niet meer nodig dat ik probeer om enig . . . ik zou gewoon net zo goed kunnen stoppen.”

¹⁸⁷ En mevrouw Carl Williams, als u hier zit, en die droom, waarover u me een tijdje geleden vertelde, die u onlangs 's nachts had, die u bezorgd maakte, daar is het. Het stuurwiel wordt uit mijn hand genomen.

¹⁸⁸ Toen, ik dacht net dat ik het maar evengoed kon vergeten; ik was verloren. Toen plotseling, hoorde ik ze opnieuw komen. En opkomend van deze kant kwam diezelfde Bruid die deze kant rond was gelopen. Hier kwamen die kleine dames opnieuw, en elk van hen was gekleed in hun nationale klederdracht van waar ze kwamen—zoals Zwitserland, Duitsland enzovoort—elk dat soort kleeft dragend, allen met lang haar, helemaal precies zoals diegene in het eerst. En hier kwamen ze, lopend—“Voorwaarts Christenstrijders, optrekkend als ten oorlog . . .” En toen ze de standplaats van de voorschouw waar wij stonden, waren voorbijgegaan, ging gewoon plotseling elk oog die kant op, en toen keerden ze terug, en voort gingen ze, marcherend. En net toen zij regelrecht de lucht in begonnen te gaan, ging deze andere naar boven tot op de rand van een heuvel en ging zo naar beneden. Dezen begonnen recht naar boven de hemelen in te marcheren. En toen ze aan het marcheren gingen, bemerkte ik een paar kleine meisjes van achteren, het leek alsof ze zouden kunnen zijn van een of ander buitenlands meisje, zoals Zweden of Zwitserland, of ergens, ze begonnen rond te zien en kwamen . . . Ik zei: “Doe dat niet! Raak niet uit de pas!” En terwijl ik zo schreeuwde, kwam ik tot mezelf in het visioen, daar staande met mijn hand zo uitgestrekt. Ik dacht: “Wel . . .”

¹⁸⁹ Dat is de reden dat ik heb gezegd vanavond, wat ik heb. Ik wil u een vraag stellen: Is het later dan we denken? Zou Zij al geroepen zijn en gekozen; weg-verzegeld? Er zal er niet één bij zijn die extra is, weet u. Zou het mogelijk kunnen zijn? O ja. O ja. Herinnert u zich wat ik onlangs zei bij het ontbijt? In het stuifmeel van het mannelijk en vrouwelijk voortbrengen, zijn er een miljoen kiemen die uitgaan, miljoen eitjes komen voort, maar er is er slechts één van die leeft en toch zijn ze ieder precies gelijk—één uit een miljoen. Elk ervan hetzelfde eitje en dezelfde soort kiem. Eén ervan leeft, en de rest ervan sterft. Niemand kan zeggen welke degene is, die het rijpe eitje is en wat ermee is. God moet dat beslissen. Of het een jongen zal gaan zijn of een meisje, blondine of brunette, of wat het ook maar zal gaan zijn, Gód beslist dat. Niet de eerste die samenkomt, maar de eerste die God beslist. Misschien komt er één hier, en één . . . Als u het ooit in een reageerbuisje hebt opgemerkt om ze samen te zien komen. Ik heb ernaar gekeken. God moet dat beslissen. Elk van hen precies gelijk—maar door uitverkiezing. De natuurlijke geboorte is door uitverkiezing. God neemt één uit het miljoen.

¹⁹⁰ Toen Israël Egypte verliet op weg naar het beloofde land, waren er ongeveer twee miljoen mensen. Elk van hen was onder hetzelfde offerlam, of ze zouden niet hebben geleefd. Elk van hen luisterde naar Mozes, de profeet. Elk van hen werd tot hem gedoopt in de Rode Zee. Elk van hen danste—de vrouwen met Mirjam langs het zeestrand heen en weer, toen God de vijand vernietigde. Ieder van hen stond bij Mozes, en ze hoorden hem zingen in de Geest. Ze aten élk manna uit de woestijn, dat naar beneden viel uit de hemel—nieuw manna elke avond, wat een type is van de Boodschap. Ieder van hen at ervan. Maar uit de twee miljoen, hoeveel haalden het?—twee. Eén uit een miljoen.

¹⁹¹ Er zijn bij benadering vijfhonderd miljoen Christenen in de wereld vanavond, Katholiek en alles meegerekend. Vijfhonderd miljoen zogenaamde gelovigen in de wereld. Als de opname vanavond zou komen, zou dat betekenen, als één uit een miljoen een telling was (ik zeg niet dat het dat is, maar als het zo was), zouden er vijfhonderd mensen in de volgende vierentwintig uur vermist worden. U zou er zelfs nooit van horen. Er zullen er toch zoveel vermist zijn, die zelfs niet meegerekend kunnen worden.

¹⁹² Dan zou het kunnen zijn... met ons gebeuren, vrienden, zoals het gebeurde toen Johannes de Doper kwam. Zelfs de discipelen zeiden: “Waarom zeiden de Schriften, waarom zeiden de apostelen of de profeten, waarom staat er dat Elia eerst moet komen en alle dingen herstellen?”

¹⁹³ Hij zei: “Ik zeg u, dat Elia reeds gekomen is, en gij wist het niet.”

¹⁹⁴ Een dezer dagen zouden we kunnen worden achtergelaten, hier zittende. “Wat zegt u van de Opname, voordat de verdrukking begint?”

¹⁹⁵ “Het is reeds gekomen en gij hebt het niet geweten.”

¹⁹⁶ Heel het lichaam is binnen-verzegeld—het gewoon in de pas houdend. Ik zeg niet, dat het op die manier is; ik hoop dat het niet op die wijze is. Maar vriend, wanneer we laten... Als we een gevoelen in ons hart hebben vanavond, dat we onze levens behoorden in orde te brengen, en de dingen die we hebben gedaan, laat mij u raad geven als uw prediker-broeder... En ik zal dit gaan zeggen voor de eerste keer vanaf de preekstoel. Ik ben hier verder op ingegaan vanavond dan ik het op wat anders ook, wanneer ook, hoe dan ook, voor het publiek heb gedaan, omdat ik een grote vrijheid in deze samenkomsten heb gehad. Als u gelooft dat ik Gods profeet ben, luistert u naar wat ik u heb gezegd. Als er één kleine tinteling in uw hart is, gaat u dan op ditzelfde moment tot God. Doet u het.

¹⁹⁷ Stop even een ogenblik, mens. Kijk naar uw geloofsbelijdenissen die u dient. Kijk naar uw kerken. Is het helemaal precies volgens het Woord van God? Hebt u aan elke voorwaarde voldaan? Zegt: “Ik ben een goed mens.” Dat was

Nicodemus ook, en dat was heel de rest van hen evenzo. Zij waren fijne. . . Kijk, dat heeft er niets mee te maken.

¹⁹⁸ En vrouwen, ik wil dat u in de spiegel kijkt, en kijkt wat God vereist dat een vrouw doet, en in Gods spiegel kijkt—niet in uw kerkspiegel nu, in Gods spiegel—en kijkt of u in uw leven de Geestelijke Bruid van Christus zou kunnen aanduiden. [kwalificeren—Vert.]

¹⁹⁹ Predikers, bedenk hetzelfde. Vermijdt u scherpe kantjes hier om iemands gevoelens ginds te sparen? Zou u dit doen als het niet werd. . . als ze u uit de kerk zouden zetten? Als u zich zo voelt, mijn dierbare broeder, laat me u in de Naam van Jezus Christus waarschuwen, vlucht daar op ditzelfde moment vandaan.

²⁰⁰ En dame, als u de vereisten van Christen-zijn niet haalt, niet als naam-Christen, maar in uw hart, en uw leven precies is gericht zoals Gods huwelijksakte hier zegt dat het moet zijn.

²⁰¹ En kerklid, als uw kerk niet zo is, om te voldoen aan Gods voorwaarde van Zijn Woord, ga eruit, en kom in Christus. Dat is een plechtige waarschuwing. Wij weten niet welke tijd. En u weet niet op welk moment deze stad op een dag hierbuiten op de bodem van deze oceaan zal liggen.

²⁰² “O, Kapernaüm”, zei Jezus: “Die tot in de hemel toe zijt verhoogd, gij zult tot in de hel nedergebracht worden. . . want indien de machtige werken in Sodom en Gomorra waren gedaan, zij zouden tot op de huidige dag gebleven zijn.” En Sodom en Gomorra liggen op de bodem van de Dode Zee, en Kapernaüm ligt op de bodem van de zee.

²⁰³ Gij stad, die beweert de stad van de engelen te zijn, die uzelf tot in de hemel hebt verhoogd en zond al de vieze vuile dingen van modes en zo, tot zelfs de vreemde landen hier komen om onze vuilheid over te nemen en uit te zenden, met uw fijne kerken en torens enzovoort, de manier waarop u handelt—bedenk, op een dag zult ge op de bodem van deze zee liggen! Uw grote ondermijning onder u, nu op dit moment. De wraak van God is regelrecht beneden u aan het uitbraken. Hoeveel langer zal Hij deze zanddrempel daar nog boven laten hangen, wanneer de oceaan ginds zestienhonderd meter diep daar regelrecht terug binnen zal glijpen naar de Zoutzee. Het zal erger zijn dan de laatste dag van Pompei. Bekeert u, Los Angeles! Bekeert u de rest van u en keert u tot God! Het uur van Zijn wraak is op aarde. Vlucht, terwijl er tijd is om te vluchten en kom in Christus Laten we bidden.

²⁰⁴ Dierbare God, terwijl mijn geest beeft, mijn hart tranen van waarschuwing druppelt, geef, o God, dat mannen en vrouwen niet dat wat ik heb gezegd, als een grap zullen beschouwen, en de kerkmensen er niet aan zullen denken als iets wat een vooroordeel was of zoiets tegen hen. Mogen ze zien, Here, dat het in liefde is. Gij legt getuigenis van mij af, Almachtige God,

dat ik deze kust heen en weer reisde, jaar na jaar, Uw Woord verkondigend. Leg getuigenis van mij af, o God; als het vanavond zou gebeuren, heb ik de Waarheid verteld. Gij weet dat dit visioen van de Bruid de Waarheid is. Ik heb Uw Naam erbij genomen, Heer, en zei dat het was: ZO SPREEKT DE HERE, en ik voel dat ik me bewust ben, Heer, van wat ik doe.

²⁰⁵ Dus ik bid U, Here, in Jezus' Naam, laat de mensen zich door elkaar schudden vanavond, en vluchten van de wraak die zal komen, want *Ikabod* staat er geschreven boven de deuren en boven de natie. Een zwart controle-teken is er dwars doorheen gekomen, de Geest van God is er in toorn van weggegaan, en ze zijn gewogen in de weegschaal en te licht bevonden. Het feest van Koning Nebukadnezar heeft zich weer herhaald met dronkenmans-partijtjes en half geklede vrouwen, die zichzelf Christenen noemen.

²⁰⁶ O God des Hemels, heb genade met een zondige wereld en een zondig volk, Here, zoals wij vanavond zijn. God, ik probeer in de bres te staan en om Goddelijke genade te vragen, dat U in deze menigte vanavond wilt spreken en Uw Bruid aandachtig maken, Here, om te marcheren, niet door het teken van enige geloofsbelijdenis, maar door het geluid van het Evangelie van de Here Jezus Christus. Sta het toe, o God. Laat het deze avond bekend zijn, dat Gij God zijt, en Uw Woord Waarheid is. Terwijl we plechtig, in het gezicht van deze mensen, hen tot opmerkzaamheid roepen van Uw Woord. In de Naam van Jezus Christus bid ik voor hen, Heer.

²⁰⁷ Zij hebben U boven enige zweem van twijfel door de menigten zien bewegen en hen vertellen wat in hun hart is. En Gij weet, Here, wat op ditzelfde ogenblik aan de gang is. Gij weet dat dat de Waarheid is, o God. En ik bid U in Jezus' Naam, laat de Heilige Geest opnieuw voorspraak zijn, Here, en uit dit gehoor trekken, Here, diegenen die geschreven staan in het Boek des Levens des Lams. Sta het toe, o God, ik bid het met heel mijn hart.

²⁰⁸ Deze mensen, natuurlijk, Heer, zouden mij de laatste cent die ze hadden, geven om de Boodschap te ondersteunen. Zij zouden alles doen wat ze konden, maar o God, wanneer het ertoe komt om eraan te voldoen en erin te komen, bid ik, God, dat dit de avond zal zijn dat U ze zult belonen en Uw Heilige Geest op deze conventie wilt uitstorten. En moge er geen uitgelatenheid zijn, of in het rond springen, maar een wenen, en een roepen, en een bekeren, een vasthouden aan de hoornen van het altaar terwijl we vanavond oordeel beneden ons zien bulderen! Sta het toe, God. Ik bid het zo ernstig als ik maar weet hoe, in de Naam van Jezus Christus.

²⁰⁹ Mijn broeder, zuster, ik weet niet wat meer te zeggen. Als ik genade heb gevonden in uw ogen door de Kracht van God;

als u gelooft dat ik Zijn profeet ben. . . Dit is de eerste keer in het publiek dat ik dat ooit gezegd heb, maar ik voel een vreemde waarschuwing van een of andere aard. Ik ben niet geneigd tot dit. U weet dat ik dat niet ben. Ik handel niet op deze manier. Ik aarzelde om die Boodschap uit te spreken en die dingen te zeggen. Ik sla een zijweg in en al het andere om ervan weg te blijven om het te doen, maar het is gezegd, en het zal er op de dag van het oordeel staan als een getuige dat ik de Waarheid heb verteld. Dat is ZO SPREEKT DE HERE GOD. O Pinksteren, ren voor uw leven! Vlied naar de horens van het altaar en schreeuw het uit voor het te laat is, want het uur zal komen, dat u kunt schreeuwen en het zal geen goed doen. Want Ezau zocht de plaats van zijn geboorterecht te vinden en kon het niet vinden. Ik verwijs u, o Californië, o Conventie van de Volle Evangelie Zakenlieden, die ik liefheb, die ik heb achtergelaten en toegerust met mijn hele hart, ik verwijs u naar Jezus Christus vanavond. Vliedt tot Hem! Laat de duivel u nooit meer van dit laten verkoelen. Blijf er direct bij, totdat elk van u vervuld is met de Heilige Geest, in zoverre dat het zal maken dat u komt tot dit Woord, dat zal maken dat u vrouwen zich in orde maakt, dat zal maken dat u mannen zich in orde maakt. Als u zegt dat u de Heilige Geest hebt en niet wilt voldoen aan het Woord, dan is het een andere geest in u. Gods Geest is op Zijn Woord. Het Messiaanse—het gezalfde Woord. De Bruid moet een Messiëtte zijn—het gezalfde Woord.

²¹⁰ Laat ons op onze voeten gaan staan in de Naam van de Here Jezus Christus. Indien u mijn stem nooit meer hoort. . . Zo God wil, vaar ik binnen een paar uren naar Afrika; ik kan misschien nooit terugkeren. Ik weet het niet. Maar ik zeg u met mijn hele hart, ik heb u de Waarheid verteld. Ik heb het niet geschuwd u alles bekend te maken, wat God me heeft verteld te zeggen, en ik heb het gezegd in de Naam van de Here.

²¹¹ Het is een plechtig ogenblik. Ik weet niet hoe ik het uit moet drukken. Ik heb drie of vier maal geprobeerd de preekstoel te verlaten, en ik kan het niet. Dit is een plechtig uur. Vergeet u dit nooit! Dit is een tijd dat God misschien Zijn laatste oproep doet. Ik. . . Hij zal op zekere dag Zijn laatste oproep doen. Wanneer? Ik weet het niet. Maar ik zeg u, volgens dat visioen, ziet het ernaar uit dat die Bruid ongeveer gereed is. Kijk naar de naam-kerken die binnenkomen. Wanneer de slapende maagd om olie komt, bleef ze in gebreke het te ontvangen. De Bruid ging binnen. De Opname ging omhoog. Terwijl zij heengingen om olie te kopen, kwam de Bruidegom. Bent u in slaap? Wordt wakker, snel, kom tot uzelf, en laten we ieder bidden alsof we op dit moment op sterven lagen, in de Naam van de Here. Laten we ieder op uw eigen wijze bidden.

²¹² God, Almachtig, heb genade met ons, Here. Heb genade met mij. Heb genade met ons allen. Wat voor goed doet het ons,

ongeacht wat we doen, als we in deze dingen falen. Ik sta en vraag om genade, o God, voordat deze grote stad onder de zee zinkt en oordelen Gods deze kust zwepen, bid ik, God, dat U Uw Bruid zult roepen. Ik draag hen aan U op nu, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

HET KIEZEN VAN EEN BRUID DUT65-0429E
(The Choosing Of A Bride)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op donderdagavond, 29 April 1965, bij de conventie van de Volle Evangelie Zakenlieden in het Biltmore Hotel Auditorium in Los Angeles, Californië, U.S.A. en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2005 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org